FOLYAM 1 SZÁM

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

GYŐZELMES ÚJESZTENDŐT!

IGY ÜNNEPELTEK A DON

A karácsonyfa hozzátartozik a szent este hangulatához. Méteres fenyőfa vagy kicsi ág csupán, — a pislákoló karácsonyi gyertyafényben egyformán kedves annak, aki mellette ünnepel... Falun délután útnak indul a férfinép s estére havasan, átfázva érkezik vissza a fenyőfácskákkal. Nagyvárosban már napokkal az ünnep előtt hirtelen zöld erdők nőnek az aszfalton: egyenes sorokban várják a vevőt a különféle fajta fenyők. Otthon azután mindenki nekilát a fák díszítésének, — a gyerekek meg izgatottan lesik, várják a Jézuska eljövetelét jelző csengőszót...

Igy van ez otthon... Erről ábrándozott hosszú, orosz estéken a honvéd. Addig-addig gondolkozott, tervezgetett, míg egyszercsak elhatározta: karácsonyfát gyujt ő is a fedezékben! Megbeszélte a dolgot egy-két jóbarátjával s egyik szabad percükben elindultak, hogy a föld alól is, de karácsonyfát kerítsenek a bajtársaknak. Persze, arrafelé nem olyan könnyű dolog ez: puskával a vállukon, állandó készültségben minden ellenséges meglepetés ellen, tört előre a kis csapat, hogy a szorosan a vörös állások előtt lévő kis erdőből megszerezze az áhitott fenyőfát. Csikorgott a frissen esett méteres hó a lábuk alatt, sietni kellett, hogy még sötétedés előtt hazajussanak...

Kifáradva, lihegve érkeztek vissza, de magukkal hozták ám a kincset: a sötétzöld, fényes tűlevelő, gyantaillatú, sudárderekú fenyőfát! Nagy munka következik: a díszítés. De a katonaszív nem nagyon igényes és este, mikor a rögtönzött gyertyafényben zümmögve, akadozva felhangzott a „Mennyből az angyal" — felmelegedtek a kemény arcok, meglágyultak a férfias, viharedzett vonások és a Betlehemi Kisded békéje áradt szét nagy fényességgel a fedezékben...

1. Más fajta ám a fenyő is Oroszországban! Ezek túl nagyok, de azért...

2. ...kis keresés után sikerült megtalálni a megfelelő fát. Egy-két baltacsapás és máris...

5. A honvédek visszaérkeznek a fedezékhez, a jólsikerült kirándulás után...

6. ...megelégedetten lépik át az „otthon" küszöbét

7. Gyertyagyujtás... A lobbanó lángocska régi, gyerekkori emlékeket ébresztget a katonalelkekben

9. Teljes fényben, feldíszítve (még aranyozott dióféle is került valahonnan), ragyogva várja az estét a kis fa

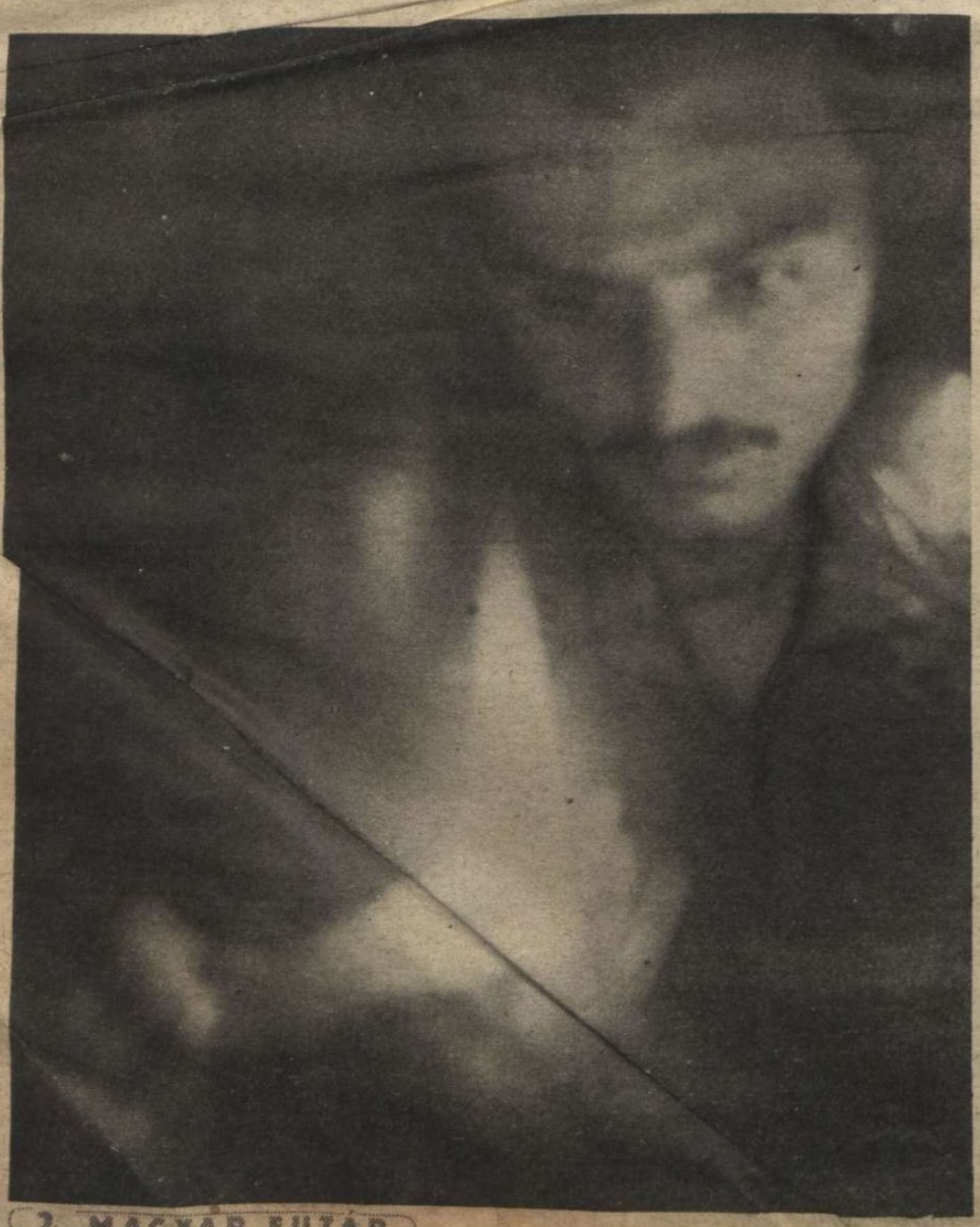

MENTÉN

a kis fát a honvéd

11. Idejében érkezett meg az otthoni csomag is, — van benne minden, ami jó. A régen nélkülözött hazai ízek, kis üveg Tokaji, sütemény, cukorka mellett a legnagyobb örömet mégiscsak az otthoniak levele okozza

12. Karácsonyest oroszföldön! Hosszú évtizedek óta feketén, süketen borult a Szenteste erre a tájra. A magyar honvéd hozta el most újra az emberiességet, Istenhitet, bajtársiasságot ide. Karácsony estéjén a Don mentén ezeknek az eszméknek jelképeként gyulladtak ki a gyertyák!

Darlant megölték!

Karácsony előestéjének délutánján három revolverlövés dörrent a algiri főbiztosi hivatalban s nyomában a karácsonyi ünnepek világpolitikai szenzációjának híre szállt szerte a kontinensek felé... Darlan tengernagyot, Francia-Észak-Afrika főbiztosát egy ismeretlen, húsz éves fiatalember megölte. A másnap reggel kiadott hír nem számol be a gyilkos nevéről és huszonnégy óra múlva is csak annyit közöltek, hogy a merénylőt halálra ítélték és az ítéletet szombaton reggel végre is hajtották. Darlan rejtélye véget ért; a rejtély nincs többé, de örökéletű lesz, mert nem oldódott meg! Darlan titokzatos utakon járt; tárgyalt a német megegyezésről, de útjában volt ennek a megegyezésnek; az angolszászok felé hajlandóságot mutatott, de gyűlölte az angolokat!... Az angol—amerikai egyetértésnek a francia kérdésben Darlan halálával elhárult a legfőbb akadálya, de a titokzatos ember titokzatos haláláról csak akkor fogunk bővebbet megtudni, ha az angol és amerikai propaganda össze tudja egyeztetni szempontjait a híranyag kiadását illetőleg...

DARLAN ADMIRÁLIS

DARLAN
Vichyben Petain marsallal egy ünnepi mise után

DARLAN
angol tengerésztisztekkel Afrikában. A vita témája az arcok után ítélve nem lehet túlságosan kedélyes

DARLAN
rádióbeszédet mond Vichyben

NOGUES
tábornok, Marokkó főkormányzója és Juin tábornok, francia Algéria katonai parancsnoka
A szombaton megtartott „birodalmi gyűlésen" Nogues egyik jelöltje volt a Darlan halálával megüresedett főbiztosi széknek

GIRAUD
tábornok, akit az északafrikai francia „birodalmi tanács" Darlan utódává választott

DARLAN DAKARBAN BOISSON FŐKORMÁNYZÓVAL

HÉTRŐL HÉTRE

V

Vádirat is lehetne

az a könyv, amelyet most olvastunk a divatos szóval őstehetségnek nevezett magyar parasztzseni sorsáról, a volt pusztai tanító, Barsi Dénes tollából. Itt láttuk a milliós Pest utcáin, gyámoltalanul tántorogni Kolozsi András, a pásztorkodó, urasági majorokban cselédkedő szobrászzseni száz testvérét: a festőket, szobrászokat, írókat s mindegyikük mögött ott sötétlett a maguk „Gonda nagyságos urának" árnyéka, az üzletes [illegible] titkokkal, felmérhetetlen erőkkel, [illegible]kkel gazdag magyar föld fiait [illegible]edetiségért" bomló kultúr[illegible] túlraffinált öregedő mél[illegible]tehetségükkel, s testükkel [illegible]aív paraszt-szobrászt, a [illegible]ugyan, így halászták ki [illegible]ömére fáragcsáló pász[illegible]nodó cselédeket, olcsó [illegible]val babráló napszámoso[illegible]g őket a pesti kiállítások [illegible]gyen, gatyába, szűrbe, sar[illegible]a öltöztetve, mint a cikusz-vál[illegible]tajkú négereket, hogy aztán [illegible]thasztó levegője már csont[illegible]t, magukra hagyják mindnyá[illegible]ssák a végső züllésnek. Nem [illegible]nnyi ereje, mint Barsi Dénes [illegible]megy a falu áldott és egy[illegible]an voltak, akik a Váczi-utcai [illegible]zalonjából, a színházi szer[illegible]öleléséből a külvárosi pá[illegible]tek, mikor megunták már [illegible]tvárosi dámák és nem volt [illegible] amit csináltak ... El kéne [illegible]minden tehetséges falusi [illegible]s emberrel, de tenni [illegible]y a Barsi Dénes [illegible]olozsi Andrások, [illegible]ak a faluból, ne a [illegible]os urak" gyámsága

nokat

[illegible]gá kiáltott jelentésben, [illegible]egykéről Hont megye [illegible]alálok legszörnyűbbje: [illegible]kete árnyéka borul [illegible]alón döbbentsen reá [illegible]ikére ... Van itt [illegible]15 százalékkal [illegible]d község, [illegible]esztendő [illegible]ettek ki[illegible]ak ötven [illegible]csok! Egy [illegible]e 11 gyermek [illegible]ébe már két [illegible]et s egy-egy [illegible]keinek száma [illegible]zteségeinél. [illegible]e próbálja [illegible]negmagya[illegible]et önmaga [illegible]elybe

beletemetkezzék mindörökre? Az okok közt majd megtalálják bizonnyal a legelsőt, az eredendőt: magyar földpolitika százesztendős bűnét, ugyanazt, amely miatt a liberalizmus legnaposabb évtizedeiben a kivándorlók koldusbotját kényszerült kezébe venni a magyarság legéletrevalóbb, legizmosabb része, ugyanakkor, amikor Rákosi Jenőék a harmincmilliós Magyarország álmait szövögették. Majd rádöbbennek, hogy a magyarság testének lassan sorvasztó rákbetegségévé akkor vált az egyke, amikor a szabad latifundiumokra rávetette magát a zsidó tőke, s a bankok, ahelyett, hogy a hiteléletben teljesítették volna kötelességüket, egyszerre nagybirtokosok akartak lenni és rátenyereltek a magyar törpebirtokos, vagy zsellér előtt minden eladó talpalatnyi földre ... Orvoslást sürget a barsi alispán a garamvölgyi magyar halálra, de aligha lesz elég, ha csak az örökösödési törvény megváltoztatásával akarunk gátat vetni majd a szörnyű járvány elé! Okos, céltudatos földpolitika s a világhírű magyar kézmívesipar feltámasztása, támogatása segíthet csupán: biztos élet ígérete a nép felé, amely az örök reménytelen koldusságtól visszarettenve választotta száz esztendővel ezelőtt a lassú halált.

Elolvastuk

kétszer is Márai Sándor „ünnepi tanácsait" s aztán megdörzsöltük a szemünket, hogy vajjon ébren vagyunk-e? A jámbor polgár, aki ugyis minden éjszaka rosszat álmodik s a fülébe suttogott rémhírek gondokkal terhelik nappalait, hideglelős hangulatban tölthette a karácsonyt, ha kedvenc akadémikusának tanácsát megfogadva elmélkedett és számvetett e három nap alatt ... Mintha a magyar katona nem ezer kilométerre állna az ellenség földjén, diadalmas csaták hőseként, mintha a negyedik esztendeje dúló háború nem a velünk szövetséges ifjú, nagy népek győzelmeit hozta volna addig, a földrészek, tengerek és levegő frontjain s nem integetne felénk a végső diadal egyre bizonyosabban a jövő ködéből, — de itt állna határaink előtt valami könyörtelen ellenség s készülne reánk rontani, úgy beszél Márai Sándor. „Mindent el ke[illegible] követnünk, — mondja, — hogy megmentsük Magyarországot ... meg kell maradni, meg kell védeni az ország határait, társadalmi rendjét, minden eszközzel ..." „Még egy trianonszerű megrázkódtatást nem birna ki ez az ország, ez már nem Mohács veszélyét idézné fel a nemzet számára, hanem a végső pusztulást." Mit lát Márai Sándor, micsoda veszedelmet, fenyegetettést, hogy ilyen kétségbeesett hangot üt meg? Ki fenyegeti Magyarország határait, ki akarja felborítani a rendet, ki tör a fegyelem oly szükséges és kemény törvénye ellen? Mintha egy világtalan ember, aki semmit se lát s még süket is hozzá, homályos sejtelmek alapján kiáltana tüzet, veszedelmet, úgy hangzanak Márai ünnepi tanácsai a józan és tiszta magyar közvélemény fórumán. A világos beszédsokat jelentene, de csak szimbolumokat, finom homályú utalásokat kapunk a nevesírótól s ezek éppen arra alkalmasak, amitől oly homlokráncoló aggódással int: a nemzet egységes gondolkodásának, hitének megrendítésére. Ilyert, — ha nem tudná az előkelő elzárkózás elefántcsont tornyában tartózkodó Márai Sándor, — idelent, a földön, ahol verejtékkel, izmot feszítő munkában, véráldozattal munkál a magyar katona és a dolgozó milliók karja a győzelmen, mindenki bizonyos a háború végső kimenetelében s abban is, hogy az új békekötés asztalánál a magyarság is ott ül az emberiség életének új rendjét diktálók között ...

A világ megváltására

karácsonykor jött el az emberré vált Istenfia s nyilván ezért szerepel olyan programszerűen szegény, jobb sorsra érdemes Magyarország megváltásának bölcs kitervelése is az utóbbi években éppen ezen a napon a Népszavánál. Marx atya hazai magyarázói a maguk megváltási szakértőin kívül e jeles alkalmakra össze szokták gyűjteni a hétköznapokon egyébként megvetett polgári világ néhány jelesét is, főként persze azokat, akik az idők folyamán bizonyságát adták haladottabb gondolkodásuknak és szembeszálltak olyan antidemokratikus és polgárellenes áramlatokkal, mint például az — antiszemitizmus. Nos, az idei megváltási ankéten Szakasits Árpád, Peyer Károly elvtárs, Szeder Ferenc, Kétli Anna, Révész Mihály, Kassák Lajos és Fischer József műépítész mellett mint vendégek Szekfű Gyula, Bajcsy-Zsilinszky Endre, Tildy Zoltán és a Magyar Nemzet Spectator álnevű cikkírója képviselik a szalonpolgárságot. Némelyikük elfogódottan mozog a vörössel bevont szónoki emelvényen, mások azonban, akik már nem először szerepelnek a Conti-utcában, bátor és nemes kiállással bizonygatják a Népszava olvasóinak: menynyire hiszik, hogy az osztályharcos forradalom elvei nélkül lehetetlen itt országot fenntartani. Buchinger Manóék, akik az idén a háttérben maradtak, gyönyörködve olvashatták a nagy nemzetmegváltó ankét okos megállapításait, a hazai szellemi népfront jeleseinek kiállását a marxi elvek támogatására. Új Magyarországot akarnak Manóék, s hogy ebben a lázas építési igyekezetben mit tartanak legfontosabbnak, azt Szeder Ferenc foglmazta meg, s a nyomdász vastag betűkkel szedte ki: — a „gyűlölködő korszellem" kiirtását. Úgy látszik, ez a nagy országépítés valójában nem lenne más, ha engednénk hozzáfogni Szeder elvtársékat, mint szorgos — renoválás. Helyreállítása annak a Magyarországnak, amelyben nem volt „gyűlölködő korszellem", antiszemitizmus, s amelyben, mondjuk a galiciai Baltáról bevándorolt kis zsidó legények is politikai hatalmasságokká válhattak.

Heti Zs-krónika:

Sebők István izraelita vegyészt 500 pengőre büntette a rendőrhatóság, mert „Rumafix" néven teapótlót gyártott Kispesten. A vizsgálat egyetlen fix eredményt produkált: se rum, se tea nincs a kotyvalékban, csupán a könnyű haszon esszenciája. Sebők úr azt gondolta, hogy ha már pótszer, legyen rossz? — Bárdos elvtársat, aki ártatlansága tudatában évekig bujdosott a megboldogult Cseh-szlovákiában, majd a kies Felsőgödön, nehogy a Rokkantegylet elsikkasztott 640.000 pengője miatt elítéljék és Justitzmord történjék, most négyévi börtönnel és ezer pengő pénzbüntetéssel sujtotta a bíróság. Az elvtárs kipihenheti a bujdosás fáradalmait, de hol van már a becsapott szegény emberek félmilliója?... — Ferenci Mór, a Gyorsárugyüjtő igazgatója 12 hónapi börtönt kapott a Kúrián, mert az áru mellett egy kis valuta gyüjtésével is foglalkozott. A bíróság nem hitte el neki, hogy kártyán nyerte a dollárokat, mint ahogy bravuros védekezésében állította. Igy van ez! Akinek szerencséje van a kártyában, — néha börtönbe kerül. — Kosztelitz Ábrahám és Stark Márton tengelybarátsága miatt jutott bajba: márkával üzérkedtek mind a ketten. Kosztelitz két és fél évi fegyházat, Stark 16 havi börtönt kapott. Stark legyen erős, minden üzlet kockázattal jár. — Lichtenstein Sándor zsidó ügyvéd robbantani akarta a siófoki kaszinó kártyabankját, de ezenközben kiderült róla, hogy a játékhoz szükséges alaptőkét 35 rendbeli okirathamisitással és tizenhárom csalással szerezte meg. Hat és fél évi fegyházat hapott s ráadásul még egy sikkasztásért külön hat hónapot. A baj sohase jár egyedül, néha nemcsak a kártyajárás rossz. — Weisz László, az újpesti Júlia-textilüzem tulajdonosa a textilközpont rendelkezése ellenére nagyobb mennyiségű árut adott el a hitsorsos kereskedőknek, mint a keresztényeknek. Három hónapra elzárták és ezer pengőre még ezen felül is megbüntették. Hát szabad egy szegény zsidót meghagyni textilgyárosnak és ezzel kitenni a kisértésnek, hogy vétsen a törvény ellen? Ezt is csak a gonosz antiszemiták tudják kitalálni! ...

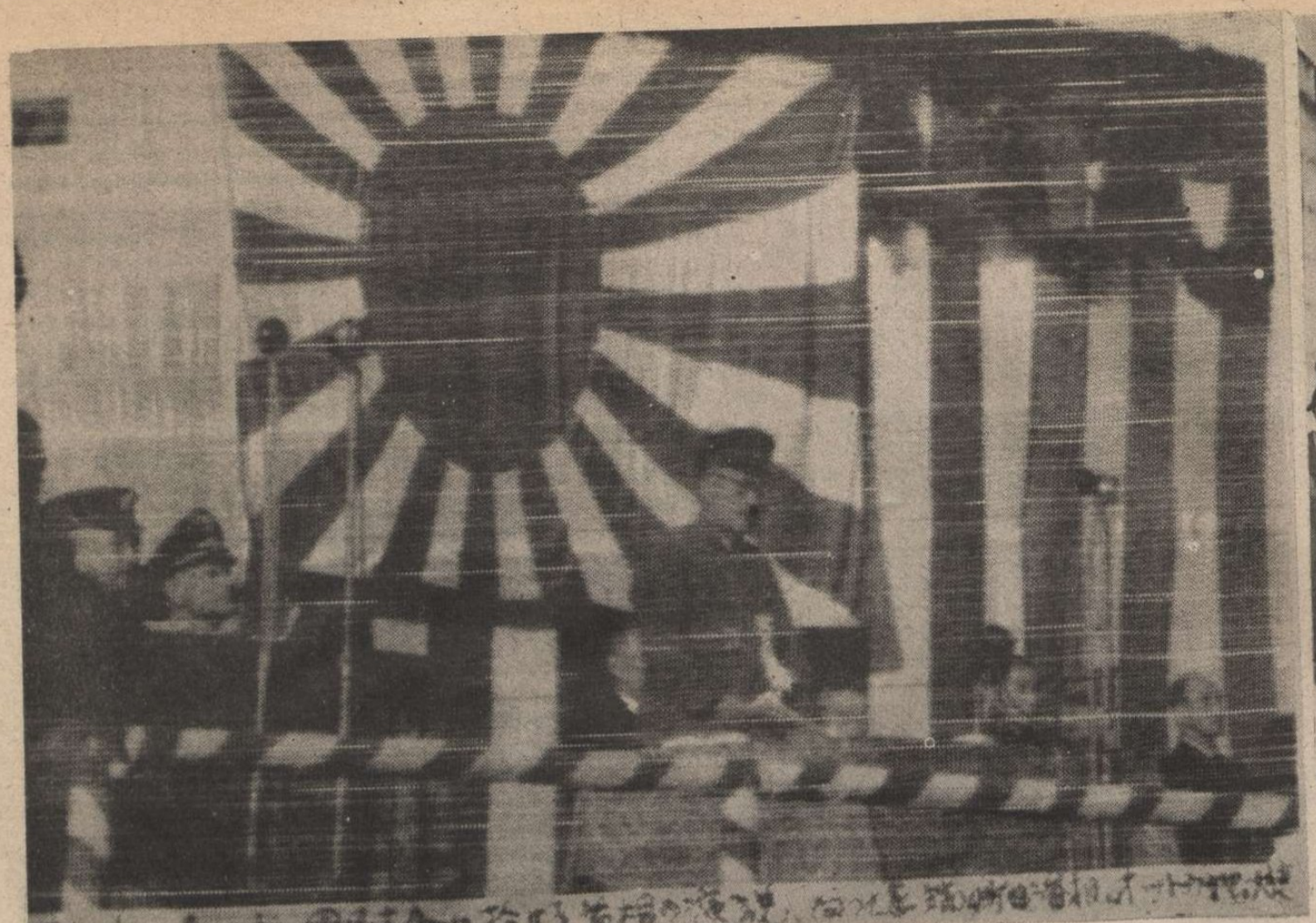

LOPEZ-MOLLINEDO,
Spanyolország új szentszéki követe a pápánál tett látogatása után a Vatikán folyosóján

HETI

A GYŐZELEM ÉVE . . .
Japán nagy ünnepségek sorozatával ülte meg a hadbalépés évfordulóját. Tojo miniszterelnök Tókióban beszédet mond — mellette Ott német nagykövet és Shimada japán tengerészetügyi miniszter
(Rádiókép Tókióból.)

MAGYAR KIÁLLÍTÁS BERLINBEN
Berlinben ünnepélyes külsőségek között nyitották meg a „Korunk magyar festészete" kiállítást; — a magyar kormány képviseletében Fáy István államtitkár és Sztójay Döme berlini követünk fogadta a vendégeket. A kiállításnak igen nagy a sikere, eddig is sokezren látogatták meg

A kiállítás anyagából: Somogyi István: „Menyecske" című képe ←

A JERUZSÁLEMI FŐMUFTI
az Idul-Adha-ünnepek alkalmával megnyitotta Berlinben az Izlám-kultúrintézetet. A főmufti fogadta az izlám önkéntes légió kiküldötteit, akik Németország oldalán harcolnak Nagybritannia és a Szovjet ellen (felső kép), majd nagy beszédet intézett a világ mohammedánjaihoz (jobboldali kép)

↓ A berlini magyar képzőművészeti kiállítás ünnepélyes megnyitása . . .

HITLER FOGADTA FŐHADISZÁLLÁSÁN LAVALT
a francia kormányelnököt. A német-francia együttműködés híveként tett látogatásán gróf Ciano, Göring és Ribbentrop jelenlétében folytak a tárgyalások, főként arra vonatkozóan, hogy új és tartós alapot keressenek a német-francia, illetve az olasz-francia kapcsolatok kiépítésére

ESEMÉNYEK

ELEM A BOLSEVIZMUS ELLEN!
tanácsának ülésén nagy beszédben tett hitet Spanyolországnak karásáról és hangsúlyozta, hogy országa részt kíván venni az ai újjárendezés munkájában

BUDAPEST KARÁCSONYA
Mindenki karácsonyfáját állítottak fel a város több helyén; a szegények és elesettek találtak alatta menedéket a szeretet ünnepén. Képünk a Felső-Krisztinaváros „Mindenki karácsonyfája"-nak ünnepélyén készült

SEBESÜLTEK KARÁCSONYA

Az Élelmiszerjegyközpont tisztviselőkara szeretetcsomagokkal ajándékozta meg a Horthy Miklós-kórház karácsonyi szabadságra induló sebesültjeit. A csomagolást hivatali időn túl és sok szeretettel végezték . . .

— Fogadja olyan szívesen, amilyen szeretettel mi adjuk!

A feketeképű legény bátran belenéz a leány szemébe, úgy köszöni meg az ajándékot

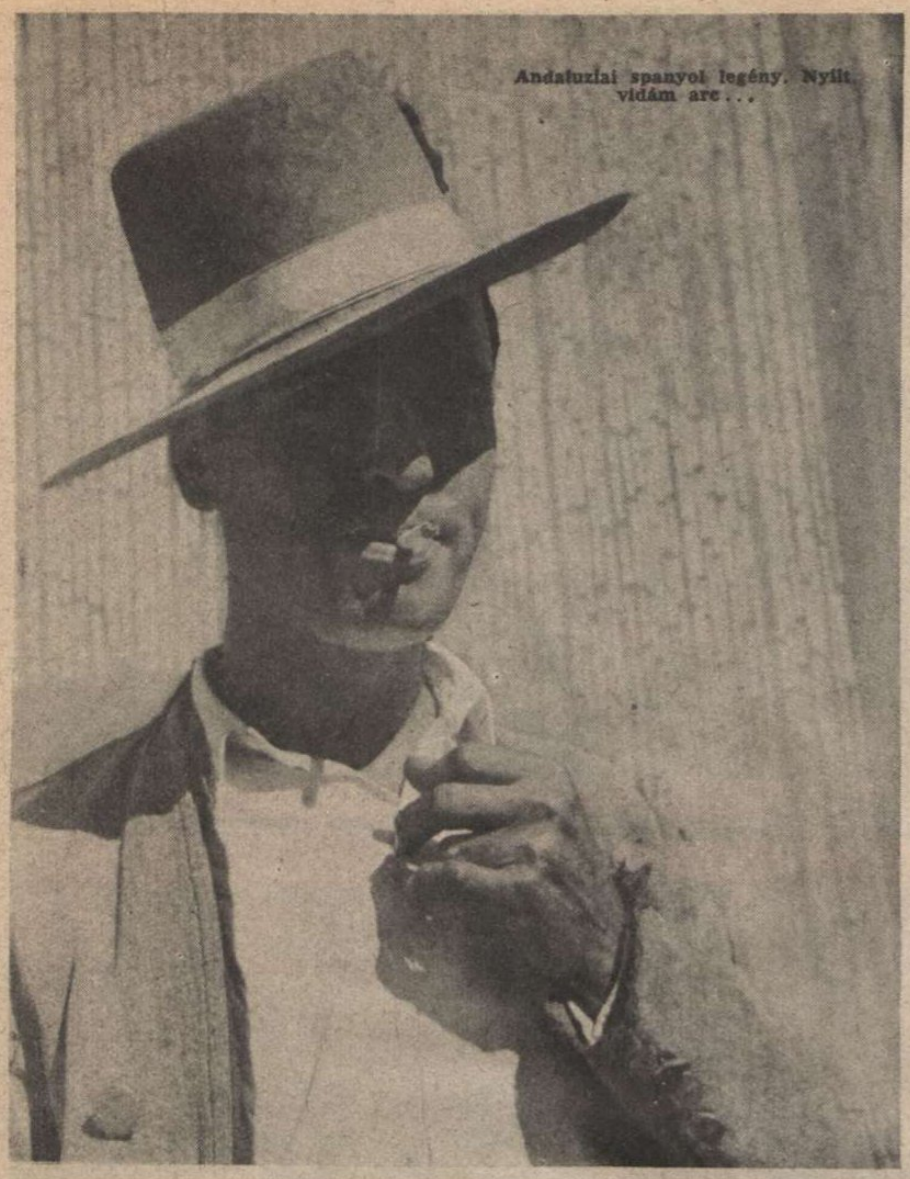

Andaluziai spanyol legény. Nyílt, vidám arc...

Franco tábornok, a spanyol államfő egy katonai ünnepségen

AZ „IBÉR

Spanyol

Válaszul az angols
ellen indított kalózhadjá
látó védekezésül a vil
demokrata tervekkel sz
lazar Portugáliája
tábornok tűzben é
Spanyolországával.
**amely két alapra: a k
mentumra és a plutok
való együttes fellépés
építette a két szomszédos
dését.** Spanyolország egysze
nak nagyságával bizonyított
ellensége a bolsevizmusnak,
zeti diktatúra megteremtője,
titkot belőle, hogy menny
bolsevizmus elleni harcot,
zőt s országa külpolitikáj
Ez a két nemzet **nem
a gyujtogató bolsevizmu**

Barcelona, Spanyolország második városa és legnagyobb kikötője a Földközi tengeren

Falangista nagygyűlés Madridban. A vörös forradalmat átélt Spanyolország nemzeti újjáépítésének politikai szervezete a falangista mozgalom

A „Kis-Gibraltár" Valenciától délre, a Nao-foknál

Spanyol katonák; a nemzeti Spanyolország új hadseregének katonái

Kifut a gőzös Cadiz kikötőjéből a Kanári szigetekre. Cadiz Spanyolország egyetlen Atlanti-óceáni kikötője

Carmona portugál államelnök és Salazar miniszterelnök

↑ Lisszabon, a portugál főváros

TÖMB

az ibériai félszigeten

kockára vetni függetlenségét, önállóságát se a demokráciák hazug és becstelen jelszavaiért. Ezért kellett [illegible]-utóbb a két fenyegetéssel [illegible]egre tömörülniök, s az összete[illegible] a félsziget kapujában kez[illegible]adó vállalkozás, amely egy[illegible]. Lisszabonhoz is, Madrid[illegible]kalapácsos marxi elvek sötét [illegible]ista kubai elnök nemrég azt [illegible]wyorkban a szenzáióra váró [illegible]óknak, hogy a latin-amerikai [illegible]mel üdvözölnék az Ibér-félsziget [illegible]zönlését. Ez a kísérleti ballonként [illegible] fenyegetés ösztönözte Salazart [illegible]k a fenyegetéseknek üllőjén [illegible] az életre-halálra szóló szö[illegible]mely nem más, mint világra[illegible] és amerikai imperializmus

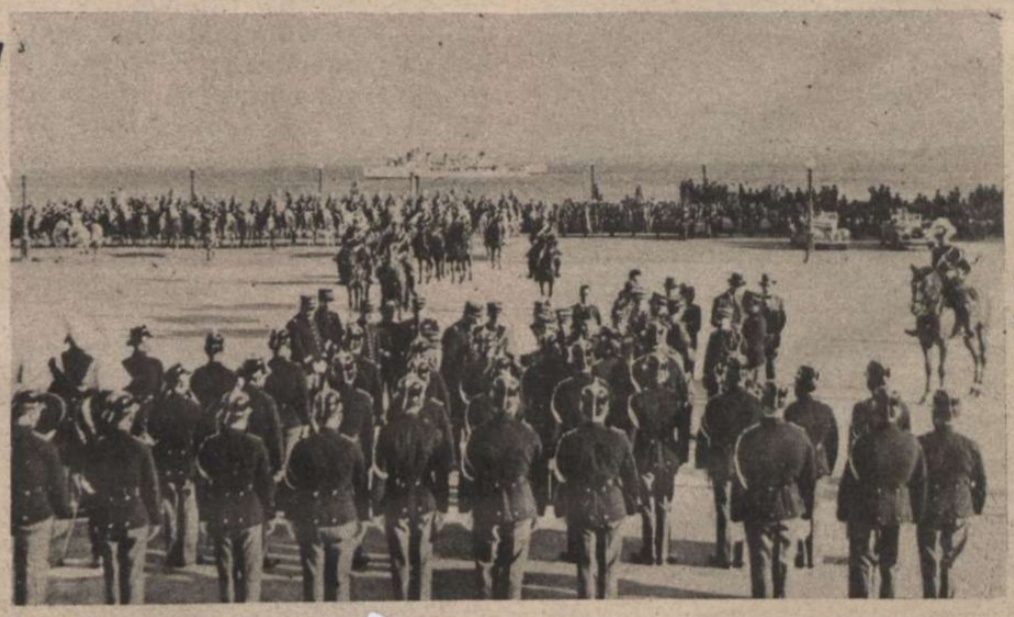

Katonai parádé a lisszaboni kikötőben. Portugália fegyelmezett hadseregével felkészült az esetőségekre . . .

←

↓ Porto, Portugália második legnagyobb városa és legnagyobb kerskedelmi kikötője

Az „ibér tömb": Portugália és Spanyolország

←

Európa délnyugati csúcsa: a Szent Vince-fok. Hatalmas sziklái fölött egy világítótorony néz el a víz fölött, ahol valamikor nagy tengeri csaták zajlottak le

→

A Duoro völgye Portugáliában. Ameddig a szem ellát minden talpalattnyi földet kihasználnak ebben a völgyben, mert itt terem a híres portói, a világ egyik legkeresettebb bora. A hegyoldalakon termőszős szőlőültetvények és a völgy lakói békésen dolgoznak ezen a vidéken. Portugália épen úgy mint Spanyolország, ragaszkodik a békéhez . . .

↓

Kemény csaták a Földközi-tengeren

Az északafrikai kaland után most a legnagyobb gondja az angolszász hadvezetésnek az utánpótlás! A hajók sűrű karavánokban indulnak Afrika felé és hol megérkeznek, hol nem... — Mert a tengelyhatalmak sem nézik tétlenül a dolgokat és mert tudják, hogy a hadseregek harcképessége, állóképessége az utánpótlás zavartalanságával áll vagy bukik igyekeznek megfelelő fogadtatásban részesíteni az angolszászokat az afrikai vizeken!... A német és az olasz különjelentések egymásután számolnak be a Földközi-tenger által befogadott angolszász bruttóregisztertonnák számáról... Kigyulladt tartályhajók, megtorpedózott szállítóhajók és stuka-bombák által eltalált hadihajók süllyednek el nap-nap után az északafrikai partok mentén és minden elsüllyedt hajóval csökken az angol-amerikai reménykedés!... A tengelyhatalmak nyugodtan néznek a holnap elé; ez a holnap csak kedvező lehet, az angolszász hajók száma csak csökkenhet és az idő kereke végeredményben csak egy irányba fordulhat: az új Európa korszakát bevezető győzelmes, igazi béke felé!...

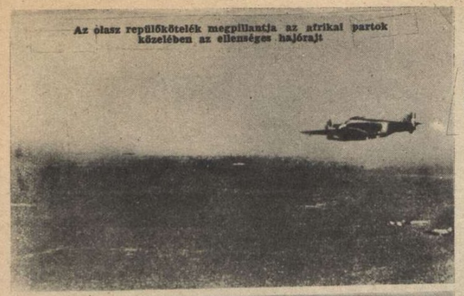

Az olasz repülőkötelék megpillantja az afrikai partok közelében az ellenséges hajóraj:

A vadászgépek és a bombavetők lecsapnak az ellenségre...

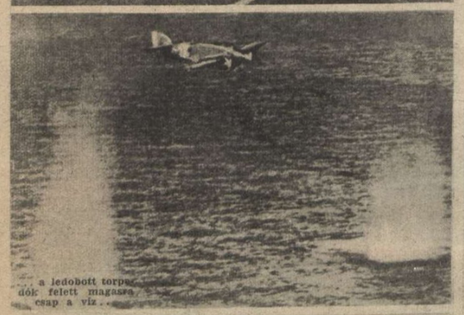

...a ledobott torpedók felett magasra csap a víz...

...s a legközelebbi ellenséges hajót már egészen közelről veszi célba a torpedóvetőgép; a találthozó torpedó éppen elhagyja a repülőgépet...

A csata vége: több tankhajó kigyulladt és elsüllyedt...

...s az utolsó két hajó is süllyedőben van. A tengeri csata végetért; az olasz bombázók visszatérnek támaszpontjukra

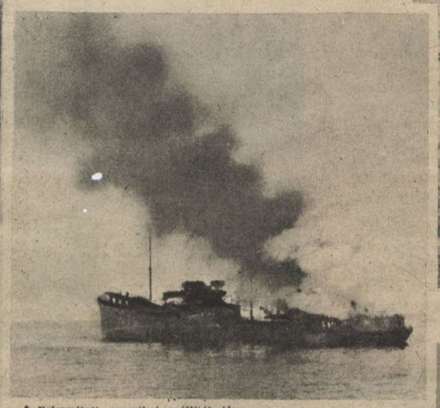

Felgyujtott amerikai szállítóhajó a Földközi tengeren. A légelhárító ütegek lövedékeinek füstcsomói feketén úsznak az égen, de a védekezés sikertelen volt. A német és olasz repülőgépek elvégezték feladatukat az északafrikai partok előtt...

Két angol romboló a hullámoknak

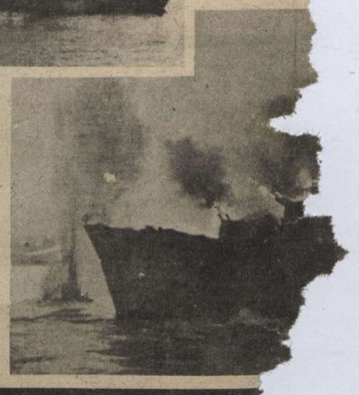

Menekülő ellenséges hajó... A menekülés gyors, de már nem tarthat sokáig...

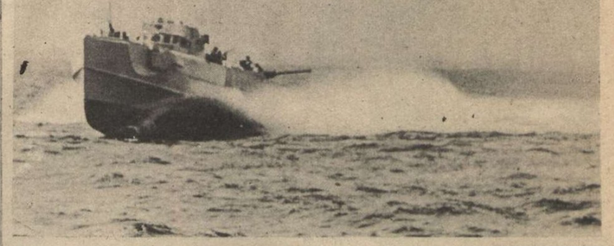

Német gyorsnaszád a Földközi-tengeren

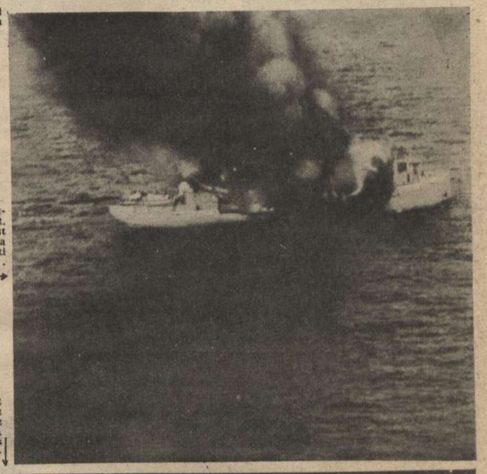

Amerikai hajó pusztulása Afrika előtt. A sűrű, fekete füst eláruija, hogy a hajó utolsó óráit tölti a tenger színén...

Amerikai tankhajót gyujtott fel az olasz torpedótámadás az afrikai kikötőben. A Földközi-tengeren is nehéz az angolszászok élete...

Az északafrikai

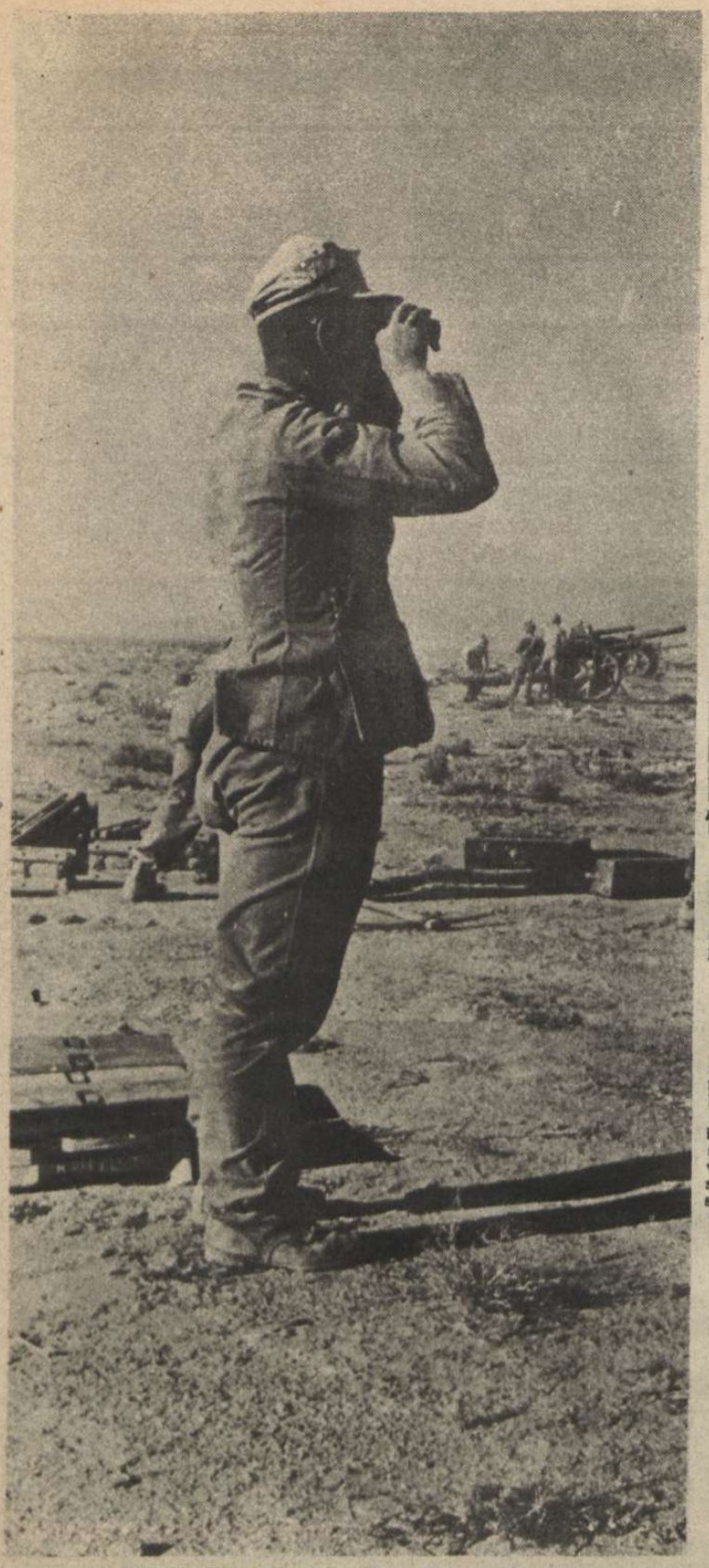

TÜZÉRSÉGI MEGFIGYELŐ a Szirte-sivatagban

↑ ANGOLSZÁSZ PARTRASZÁLLÁS CASABLANCÁNÁL.
A háttérben a felgyujtott szállítógőzösök füstje festi feketére az eget. Ők valahogyan nem így képzelték az afrikai fogadtatást . . .

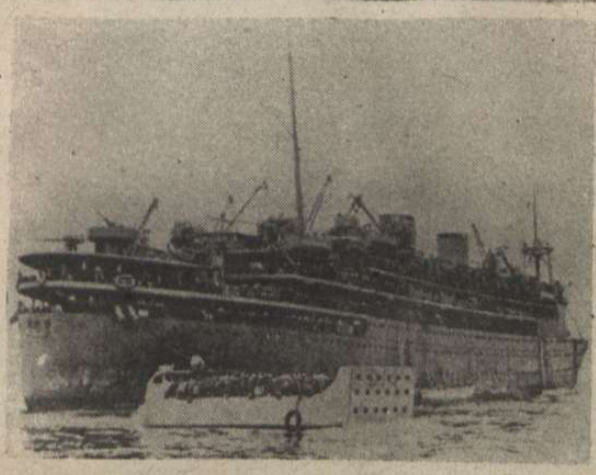

AMERIKAI CSAPATSZÁLLÍTÓ HAJÓ
Algir előtt. Így zsúfolták tele katonákkal, hadianyaggal hajóikat az amerikaiak; könnyen kiszámíthatjuk, milyen veszteséget jelentett számukra a sok elsüllyesztett hajó Afrika partjainál! . . . →

Északafrikában a nagy döntéseket megelőző aránylagos csend van a harctereken. Rommel tábornok seregét Tunézia felé vonja vissza; közben Misurata környékén új védőállásokat épít — nem lehet tudni megtévesztésül-e Montgomery számára, vagy komolyan védeni akarja-e ezeket az állásokat? Tunézia középső és déli részén azonban harcok folynak és a tengelycsapatok szilárdan tartják megszerzett állásaikat . . . Az olasz és a német légihaderő pedig sok keserűséget okoz az afrikai kikötőkben horgonyzó angolszászoknak s még többet az utánpótlást biztosítani hivatott hajókaravánok pusztítása révén . . .

A védtelen afrikai partok hősies megtámadása sikerült az egyesült amerikai-brit csapatoknak, de az a kérdés, hogy ha egyenlő értékű erőkkel találja magát szembe a demokrácia hadserege, akkor mi lesz a döntő csata eredménye? Ahol megütköztek Afrikában a tengelyhatalmak az inváziós seregge[illegible] onnan nem sok dicsőséges jelentenivaló akadt London és Washington felé . . . Az északafrikai nagy csata előtt nem lehet jósolni, de biztos, hogy azé lesz a győzelem, aki jobban felkészül erre az [illegible] pedig nem kétséges [illegible] karavánokról [illegible] hogy a tengely[illegible] fel is tudnak kész[illegible]

↑ AMERIKAI ROHAM A VÉDTELEN PARTOK ELLEN!
Az amerikaiak példátlan hősiességgel rohamozták meg az északafrikai partokat, különösen ott, ahol senki sem védte azokat . . .

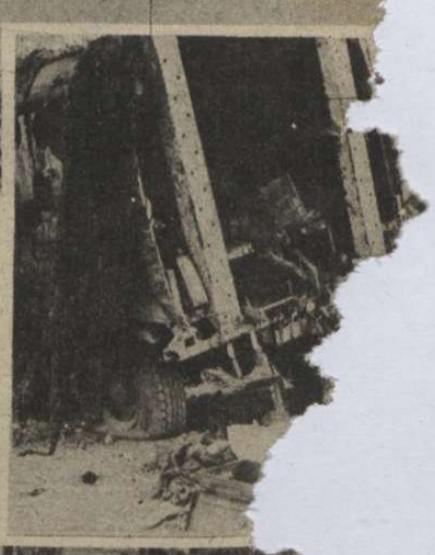

ANGOL SEBESÜLTET
↓ kötöz a német katonaorvos. Ahol tengelycsapatok is voltak, ott már nem volt olyan dicsőséges — és főleg olyan könnyű a partraszállás...

nagy csata előtt!...

Az arabok önként vállalják a lőszerszállítást kétkerekű kordéjaikon. Nem is annyira az elszállított lőszer mennyisége a fontos, mint a jószándék és a németekkel való együttérzés kifejezése...

NÉMET PÁNCÉLOSOK TUNISZ UTCÁIN

BIZERTÁBAN
egyre folyik az olasz csapatok kihajózása. Bizerta Tunisz hadikikötője és hadászatilag legfontosabb pontja szilárdan a tengely kezében van
←

OLASZ GOLYÓSZÓRÓ-ÁLLÁS
Szirte-vidékén a sivatagban. Látcsővel figyelik a becsapódást...
→

PÁNCÉLTÖRŐ
és golyószóró támogatja a tengelycsapatok védelmét az afrikai harcokban...
↓

ARAB TÖRZSFŐNÖK
a német haditudósító mikrofonjába mondja véleményét az angol uralomról. Gondterhelt arckifejezése után ítélve, nem sok jót mondhatott...
←

ARAB GYEREKEK TOJÁST ADNAK EL NÉMET KATONÁKNAK
Az üzletkötés a barátság és a kölcsönös jóindulat jegyében folyik...
→

AZ ÉSZAKI FRONT

A magas északon, a sarki fény kísérteties világánál, jégpáncéllal borított tavakon, csonttá fagyott, hólepte erdőkben, hallgatag síkságon amelyet valaha csak a kóbor farkasok üvöltése töltött be, éppen olyan keményen folyik a küzdelem, mint a keleti arcvonal többi pontján. Csak éppen innen kevesebb hír repül széjjel a rádiótáviratokban, s itt nem hadosztályok, nem páncélos brigádok, repülő ezredek mérkőznek egymással, hanem vakmerő kis csapatok, különleges kiképzésű alakulatok, amelyeknek ütközetei azonban épp olyan döntőek, s a végső győzelem szempontjából épp olyan fontosak. Az örök hó és jég hazájában fehér, néma árnyékká válik a katona. Eszközei is mások, mint délebbre küzdő bajtársaié: autó helyett nesztelen szánkó viszi hadianyagát, motorkerékpár helyett sítalpon suhan, repülőgépe is ezen rohan neki az átfagyott hómezőnek. Kurta pihenőjét hókunyhóban töli a harcos, ormótlan bőrsipkája, nehéz bekecse, ujjatlan kesztyűi fölé a kísértetek fehér leplét borítja, ha harcba indul. A harcmodor is más itt, az egyéni kezdeményezésnek, leleménynek, fortélynak ezer alkalmat nyújtó. Aki itt küzd a nagy célért, acélosabb emberré válik, keményebb férfivé . . .

A havas erdőkben, ahol a puha, fehér takaró különös, szorongató némaságot borít a fák és bokrok szövevényére, nemcsak a golyó, de a fagyhalál is leselkedik a katonára. Ezerszeres figyelemre van szüksége a harcosnak s nem ismerheti a fáradságot se. A fagy pengeti az ágakat, dörögve töri ketté a vastag nyírfatörzseket, s jaj annak, aki kimerülten hanyatlik harc, vagy menetelés közben egy hófúvás dombjára...

NÉMET HARCOS
az első vonalban az északi frontszakaszon

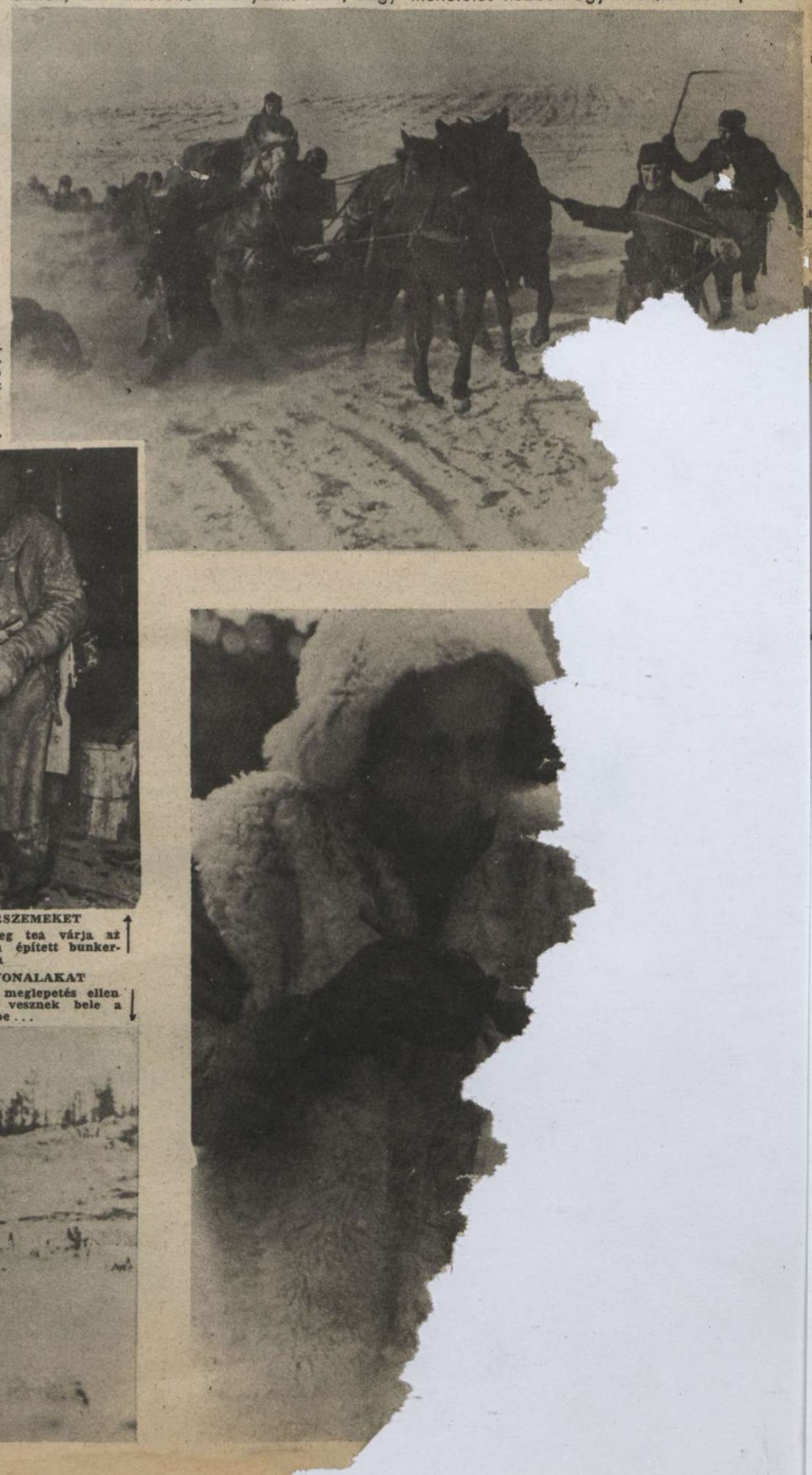

VONATOSZTAGOK
emberfeletti küzdelme Tél Tábornokkal. Ember és ló együtt harcolnak az utánpótlás zavartalanságáért, mindig győztesen →

A HÓ ÉS JÉG BIRODALMÁBAN IS
zavartalanul és főleg hatásosan működnek a német elhárító ütegek

A LEVÁLTOTT ŐRSZEMEKET
↑ fűtött kályha és meleg tea várja az északi front gondosan épített bunkerjaiban

A FONTOS ÚTVONALAKAT
↓ lövészek biztosítják a meglepetés ellen Állásaik láthatatlanul vesznek bele a környezetbe . . .

ARCVONALÁN

KÉT JÓBARÁT
Magas északon hűséges segítőtársa a katonának a málhás „muli", a nélkülözést végletekig bíró, kistermetű ló

HÓTALPAS, SÍJÁRÓR
valahol magas Északon . . .
←

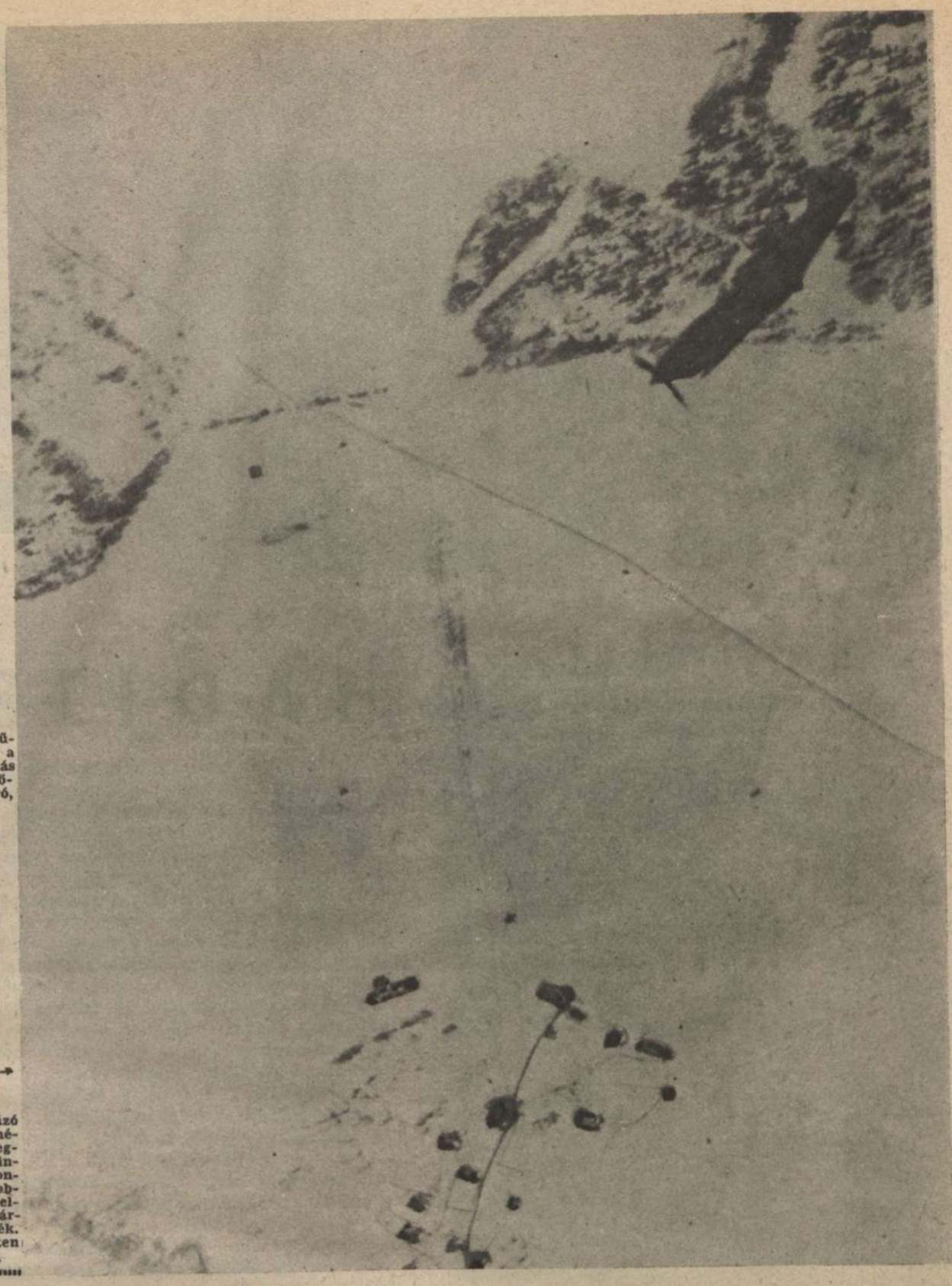

→
HALÁLOS ZUHANÁS!
Ez a szovjtebombázó a lent elterülő német állások megsemmisítésére indult. Mielőtt azonban bombáit ledobhatta volna, a felszálló vadászok ártalmatlanná tették. Halálra sebzetten zuhan lefelé . . .

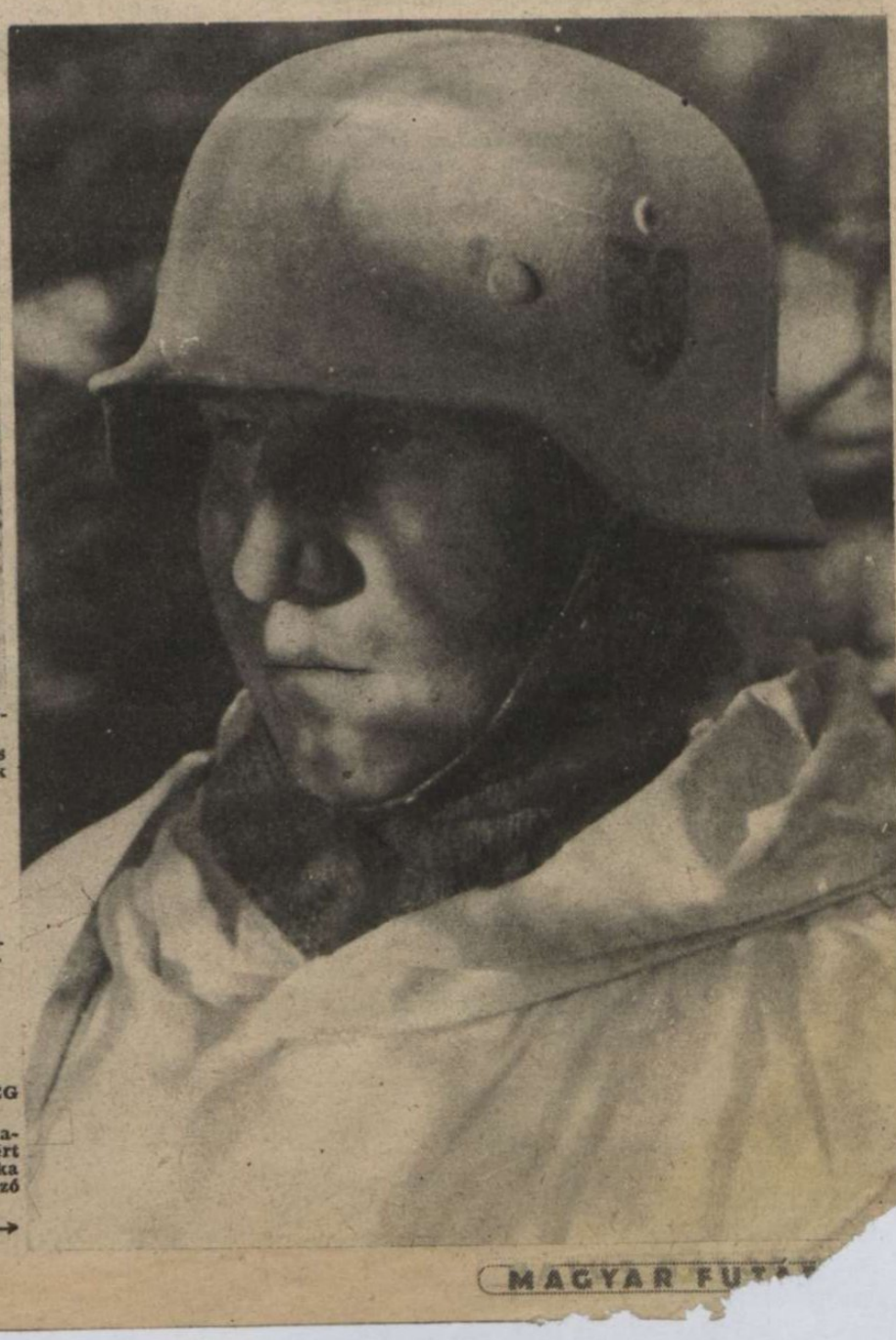

A FEHÉR SISAK MINDENKIRE KÖTELEZŐ
A vonalba érkező motoros hírvivő sisakját is befestik
↑

MINDEN SISAK SORRA KERÜL;
fehérre festve szinte láthatatlanul beleolvad környezetébe . . .
←

KATONA A HÓ ÉS A JÉG BIRODALMÁBAN
Törhetetlen hittel és akarattal küzd az új Európáért éppen úgy, mint Afrika forró homokján rohamozó bajtársa
→

KALKUTTA
Brit-India legnagyobb kikötővárosa, melyet harmadszor bombáztak a japánok. Az angolok menekülésszerűen ürítik ki a várost

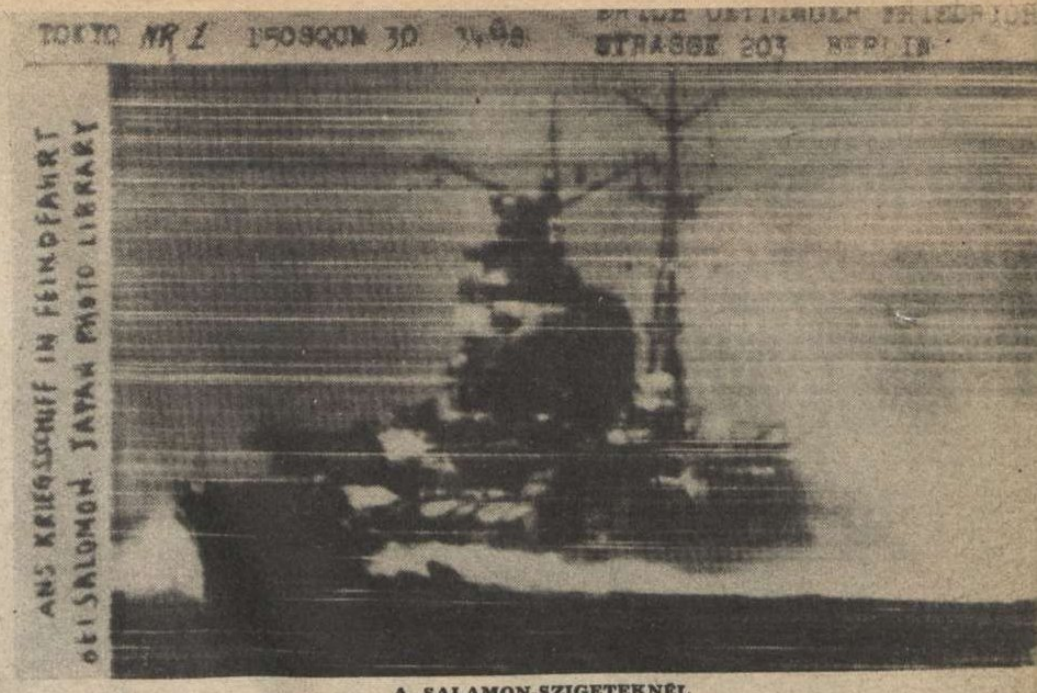

A SALAMON-SZIGETEKNÉL
vívott nagy tengeri csata első rádióképei most érkeztek meg Tókióból. Képünk: Japán hadihajó teljes gőzzel fut a csata színhelye felé

(Rádiókép Tókióból.)

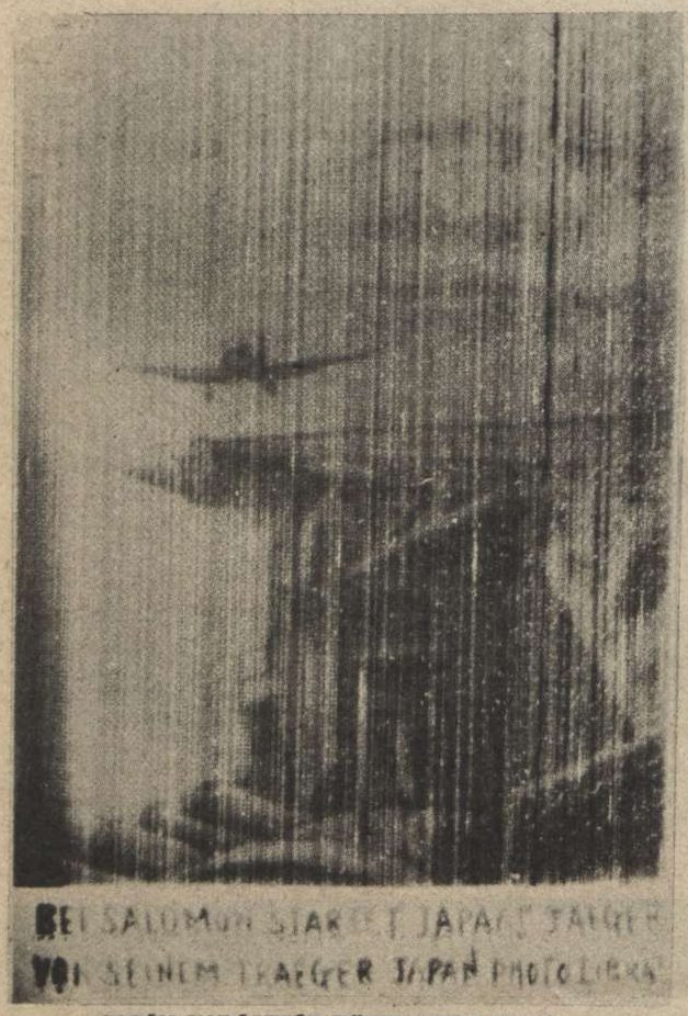

JAPÁN VADÁSZGÉP KÜZDELEMRE INDUL
egy repülőgép-anyahajó fedélzetéről a Salamon-szigeteknél vívott tengeri csatában

(Rádiókép Tókióból.)

HADIJELENTÉSEK,

A búcsúzó esztendő kemény küzdelmeire visszanézve, az európai nemzeteknek nincs okuk a csüggedésre. 1942 a győzelmek jegyében született s úgy is hanyatlik el az idő végtelen árjában, hogy utolsó perce az öt világrész véres frontjain, szárazon, vizen és levegőben még látja az ifjú nacionalista népek elszánt győzelmi akaratának jeleit. Az új esztendő arcát még a titok fátyola takarja, *de ettől a titoktól nincs mit félniök azoknak, akik az új világért, az ember becsületesebb életének megteremtéséért ragadtak fegyvert.* A tengelyhatalmak seregei mindenütt az ellenség földjén állnak, nyersanyagban, termő területben, népességben számukra a búcsúzó esztendő csak gyarapodást hozott, tartalékokat a további küzdelemhez s élő reményt a végső diadalhoz, amelynek felragyogása minden nappal közelebb érő valósággá válik.

Harcokra virradt és csaták acélzajával búcsúzik az év ... Keleten tűzbe borul a téli ég: a szovjet offenzivájának dörgő csapásai próbálják ostromolni a védelem acélfalát, *de a makacs rohamok, amelyek a bolsevista hadvezérek iszonyú vérpocsékoló módszerével már négy hét óta zúdulnak a Don-menti állásokra, az utolsó napokban már vesztettek erejükből.* Négy helyen ostromolta kezdetben Timosenko a szövetségesek arcvonalát, nagyarányú bekerítő mozdulatokra készült a szovjetmarsall, de az anyag megfogyatkozott, az ember kifulladt, s ma már csak arra futja mindenünnen összeszedett tartalékaiból, hogy a középső Donnál zúdítsa előre minden nap meg-meg ujuló támadásokra csapatait. Tíz nap alatt 1518 páncélosát lőtték szét az elkeseredett csatában, s mint a legutóbbi jelentések mondják, ma már sebtiben kijavított harckocsikkal, a szétvert páncélos dandárok maradványaiból kapkodva alakított egységekkel próbálja legalább a döntőnek tervezett offenziva egyik részletcélját elérni: Rosztov felé törve kijutni az Azovi-tengerre.

A védelem azonban erős, ércnél erősebb, ércnél is hajthatatlanabb, s egymásután hanyatlanak vissza a megujuló támadások, amelyeknek hevessége, veszedelmessége jóval kisebb a mult téli offenzivánál. Tél tábornok cserbenhagyta a szigorú időjárásra spekuláló bolsevistákat, mert ott, ahol tavaly újesztendőkor negyvenfokos, csikorgó hidegben kellett harcolniok a hirtelen beköszöntő téllel meglepett szövetségeseknek, most éppen csak fagypont körül jár a hőmérséklet.

Légi fölény nélkül semmit se érnek a vörös próbálkozások, s a veszett rohamokat majdnem mindenütt a német harci és vadászgépek, az üvöltve lecsapó stukák, bombavetők fullasztják vérbe, már a kezdet kezdetén. A gépeket nem akadá[lyozza] a csontrepesztő fagy, mint tavaly tél kocsik nyugodtan mozoghatnak, s[ár] válnék is a tél, a német hadv[ezér] át az időt: új konstrukciójú [re]gokkal preparált fegyvereket k[ap]a hadianyaggyárak s ezek szám[ára] dály a harmincfokos fagy se a g[yár]ban ...

Északon a kezdeményezés má[r] van: rohamcsapat vállalkozások a vakmerő lövészek, páncéltörő másután pusztítják el a bolsev sait, s fojtják csirájukba csa Ilmen-tó sok véres harcot lá sok és repülőkötelékek verel *Velikije Luki támaszpontját már egy hét óta újra meg ú szovjetcsapatok.* Csak a kö elérni kétes értékű sikereket. is lehetetlenné teszi a védele lődnek az előretört bolsevis met „sündisznó állások", a meglepetést szerezhetnek Timo ban lévő" hadainak ... A Te összeomlik s a Kaukázusban ják rendületlenül állása A szovjet téli offenzivája [el]nek tetőfokán, s a jövő évre munkája marad ...

MUNOZ G
a szovjetfron
hadsereg p

NÉMET TENGERALATTJÁRÓ AZ ATLANTI ÓCEÁNON

GÉPFEGYVERÁLLÁS
a szovjetfront középső szakaszán

MAGYAR FUTÁR

JAPÁN TENGERÉSZEK ROHAMA
a Salamon-szigetek ellenséges állásai ellen. A japánok jelentős sikereket értek el a Salamon-szigeteken

(Rádiókép Tókióból.)

MARSCHALL ADMIRÁLIS,
a Csatorna partjának frontján állomásozó partvédő hadsereg parancsnoka, látogatást tesz az egyik partvédő ütegnél

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

Afrikában sincs öröme

a demokráciáknak, amelyek közvéleményük gyanakvását a moszkvai hadijelentésekkel szeretnék el[illegible]ltatni. *Montgomery* lihegve követi *Rommelt*, aki megint kisiklott az átkaroló terv csapdájából El Agheilánál s nyugodtan halad tripoliszi anyagtámaszpontjai felé. London, amely kezdetben örömujjongásban fogadott minden jelentést a 8. hadsereg „térnyeréséről", most már homlokráncoló aggodalommal kérdezi: *meddig tart még ez a veszedelmes futás a víztelen, úttalan sivatagban?* Minden nappal messzibb maradnak el az utánpótlás [illegible]telenül fontos forrásai, s a páncélosok szá[illegible]ek még hűtővizet se tudnak szenincsen használható út s egy lonMontgomery mindössze négy hadtud Rommel nyomában haladni, hogy ves[illegible]tse az érintkezést kiszámíthatatel. Alexandriából a sivatagon keresz[illegible]e kapja meg, nem volt elegendő utakat, amelyek Rommel romnkája nyomán hasznavahetetlétén, míg abban reménykedett, yszerítheti a német marsallt, s misítheti, nem törődött ezzel, de *il kérdéssé válik számára min*hozhatják a benzint, a szét[illegible]tított harckocsik, szállítóembert. A hajóút pedig nehéztenger fölött ott cirkálnak repülőgépei, a hullámok a tengeralattjárók, amelyek k el pótolhatatlan mennyiségű a hadianyagnál is becsesebb

n bevonulás keserves küzdeamerikaiak számára. *Eisen*apodtat se bírnak előre haladni, lkozásukat véres fejjel utasítottták vissza a csatákban tapasztalt, szívós német és olasz páncélosok. A lakosság is kezdi elveszíteni a kezdetben tanusított türelmet, mert azt kell látnia, hogy a „szabadságot" hozó yankeek csak a zsidókat ajnározzák és a templomgyujtogató vörös-spanyol nemzetközi brigád tagjait bocsátják szabadon. A bennszülöttek utolsó falat kenyerét is elveszik az amerikai katonáknak, akik nem szeretnek nélkülözni s a marokkói arab sejkek egymásután vonulnak népükkel a hegyek közé a harácsoló vendégek elől. *Darlant, aki Amerika kezére játszotta hazája északafrikai birtokát, revolvergolyók ölték meg, Giraud tábornok duzzogva elvonult a főhadiszállásról s az USA most azzal igyekszik kárpótolni magát, hogy gyarmatává deklarálta a már korábban megszállt Libéria szabad néger köztársaságot...* Ha fegyverrel nem sikerül birtokot hódítani a fekete világrészben, jó az a módszer is, amit a testvér angolszász birodalomtól tanultak meg: a szabadság és védelem ürügyével bevonulni valahová, aztán annektálni a Trójai faló szisztémájával meglepett országot.

Nem megy úgy semmi, ahogy pedig olyan szépen kitervelték a szövetségesek! A Földközi tengeri térségben való megjelenésük az Ibér félszigeten se váltotta ki azt a hatást, amit szerettek volna, Spanyolország és Portugália nem sodródott közelebb a demokrata fronthoz, ellenkezőleg: fenyegetett voltuk nyílt színvallásra kényszerítette őket a függetlenség mellett s a bolsevista veszély ellen... A lisszaboni találkozó hivatalos spanyol és portugál kommentárjai azt mutatják, hogy *egyik ország se akar közelebbi barátságot azokkal a hatalmakkal, amelyek a bolsevizmus gyujtóanyagát viszik be köpönyegük alatt mindenüvé a földkerekségen.* Ráadásul még a Hitler főhadiszállásán tartott tanácskozást is ki kell magyarázniok a demokráciák kormányainak a maguk közvéleménye előtt, amelyet azzal próbáltak bolonddá tartani, hogy ellentétek ékje verődött már a tengely hatalmai közé... Hogy Laval is ott volt a megbeszélésen s bizakodó nyilatkozatot tett hazatérte után Vichyben, ez már csak ráadás a szomorúságra...

Kelet birtokáért

újra fellángolt a harc. Japán, amely hónapokat töltött azzal, hogy a birtokba vett roppant területeket megszervezze és hadi céljainak szolgálatába állítsa, úgy látszik, elkészült ezzel a gigászi munkával s elérkezettnek látja az időt, hogy Anglia hatalmát Indiában is megtörje. *Wawell*, a legtöbb kudarccal dicsekvő angol hadvezér, aki a Burma határán álló brit csapatok fölött parancsnokol most, lázas munkát folytatott, hogy ütőképes hadsereget szervezzen a döntő órára. *Hogy ez mennyire sikerült neki, tán hamarosan elválik.* Ma körülbelül százötvenezer főnyi, erősen gépesített armadia fölött rendelkezik, de ennek csak egy része megbízható angol katona, vagy ittrekedt Csunking-kínai, a többi hindu, akikre vigyázni kell... Hatszáz repülőgépe lehet Wawellnek, ennyit kapott Amerikától s *ez bizony nem legyőzhetetlen légi erő, kivált a japán pilótákkal szemben!*

Egy hét óta ez a japán légierő már a negyedik támadást intézte Kalkutta, a legnagyobb Indiai-óceáni kikötő ellen, ahol az angolok lázas sietséggel a hadiüzemek egész sorát építették tavaly óta. London igyekezett a bombázások eredményét most is, régi taktikájához híven, elkendőzni, de önmaga cáfolt rá a lebecsülő jelentésre, mikor közölte a világgal, hogy *a város polgári lakosságát eltávolítja s Kalkuttában nem maradhat más, mint a helyőrség, meg a hadianyaggyárak munkáshadserege...*

Az indiai és burmai határ mentén a „Senki földjén" angol csapatok mozdultak meg és „előnyomultak" vagy tíz kilométer mélységben. A manőver során sehol nem került összeütközésre a sor a japánokkal, akik jól kiépített állásaikban várják az angol vállalkozások folytatását. A hatalmas fronton,

ÁZADOS ÉS BOERS FŐHADNAGY,
csnokok, akiket Hitler Tölgyfalombbal tüntetett ki

ÚJ JÉGTÖRŐHAJÓT
épített az egyik norvég hajógyár a német haditengerészet számára. Az új hajó 1600 tonnás és különleges célokra épült

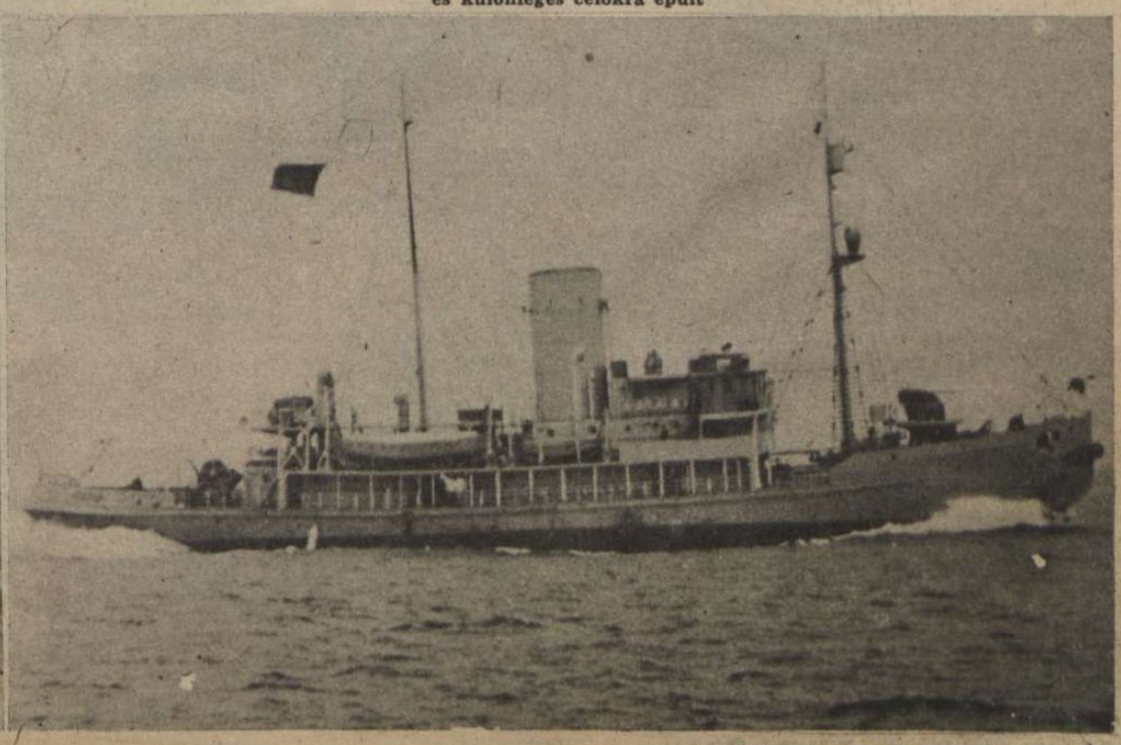

NÉMET TENGERALATTJÁRÓK TALÁLKOZÁSA AZ ATLANTI ÓCEÁNON

Legújabb jelentés szerint az Óceán északi részén 4 áruval megrakott, összesen 23.000 tonnát képviselő hajót süllyesztettek el és középső szakaszán több kereskedelmi hajót, összesen 17.000 tonna ürtartalommal. Rossz idők járnak az angolszász hajókra . . .

LÉGIFELVÉTEL A DONRÓL

Felderítőgépről készült ez az érdekes felvétel a magyar védelmi vonalak előtt, — ezer kis mellék-ág, bozótos horhos, mocsaras, vizenyős partrész könnyíti meg itt a bolsevista ellenállást. Honvédeink kemény vállalkozó-harcokban, a repülők segítségével egymásután tisztítják meg ezt a terepet is

LÖVÉSZÁLLÁS A SZOVJETFRONT KÖZÉPSŐ SZAKASZÁN

MEGFIGYELŐ A SZOVJETFRONTON

A szovjetcsapatok esztelen tömegtámadásait csend és nyugalom váltotta fel; ilyenkor békés, csendes a táj és kihaltnak látszik a behavazott vidék

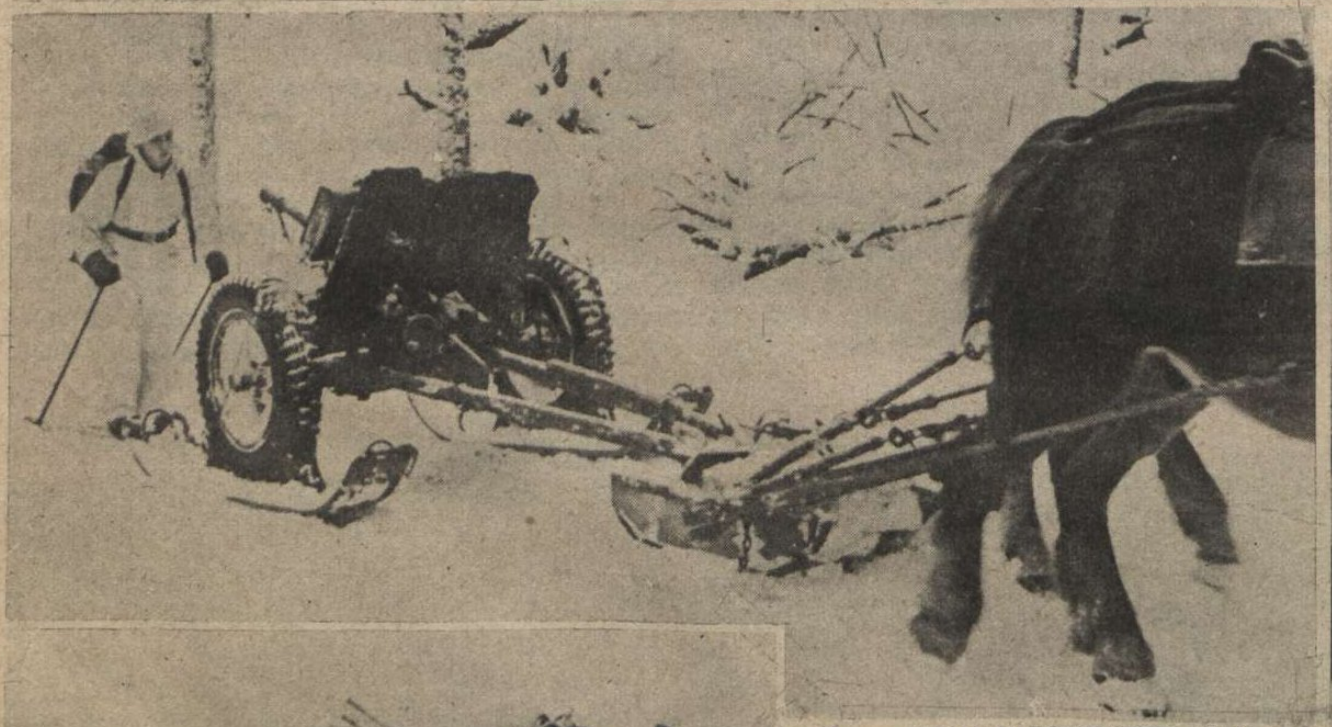

SÍTALPAS PÁNCÉLTÖRŐ ÁGYÚ A SZOVJETFRONTON

Könnyebb így a szállítás a havas utakon . . .

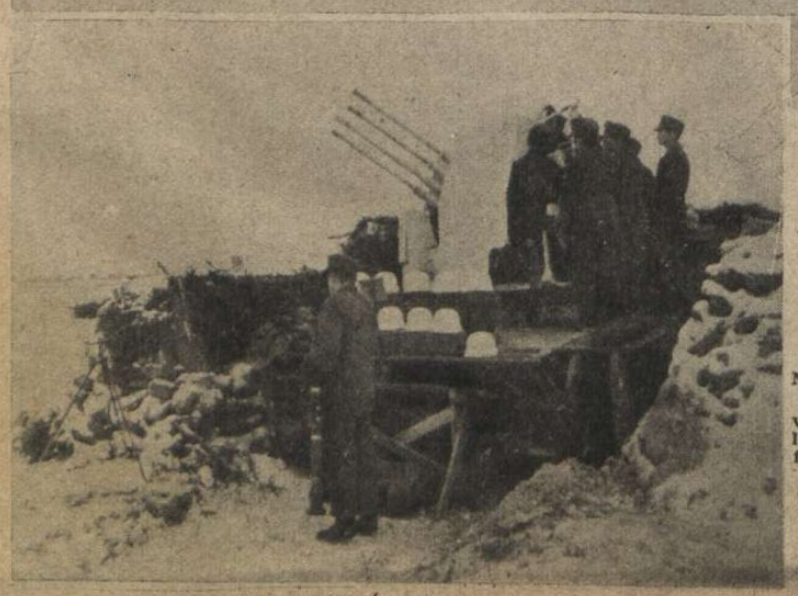

NÉGYCSÖVES LÉGELHÁRÍTÓ ÁGYÚ

várja a szovjetrepülők támadásait. A fogadtatás „meleg" lesz . . .

ÚJ HEGYI ÁLLÁSOK

elfoglalása a Kaukázusban. 3800—4000 méter magasságban az őszvér a legjobb segítőtárs

amely több száz kilométer hosszúságban nyúlik a tengerparttól észak felé, felderítő és járőrcsatározásokban tapogatják egymást az ellenfelek. Ha[illegible] is megindul a kemény küzdelem, az a[illegible] nem igen számíthatnak Csangkai[illegible]. A csungkingi tábornok erejét a[illegible] folyamán lassú, de könyörtelen harcok[illegible]ták fel s ezek a csaták különösen sok[illegible]emésztették meg a kínai generálisna[illegible] már nincs se idő, se mód, hiszen a ha[illegible] van szükség, az afrikai vállalko[illegible] elvon és hasztalan utazott C[illegible] Amerikába, megsürgetni a s[illegible] hányást tenni Rooseveltnek, [illegible] sokat áldozó szövetségesét . . .

A japán haditengerészet h[illegible] burmai határtól Szumatráig [illegible] olyan ugródeszka birtokát[illegible] becsülendő jelentőségű s ma[illegible] segítségével kiterjeszteni tevé[illegible]

HONVÉDEINK HARCA

VITÉZ
JÁNY GUSZTÁV
vezérezredes, Magyar Érdemrend Nagykeresztje a Hadiszalagon a Kardokkal

SCHIESSLER VILMOS
alezredes, II. oszt. Német Vaskereszt

↑ Honvéd őrjárat a behavazott erdőn. A szovjetfront honvéd-szakaszán őrjáratok járják állandóan az erdőket, hogy a szovjetcsapatok minden mozdulatát, minden előretörési kísérletét idejében megakadályozzák

Sokszor közelharcra is sor kerül; a honvéd a fák mögött, vagy a hóban fekve keres fedezéket, lőállást magának ←

NEMES
SZABÓ KÁROLY
őrnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés a Hadiszalagon a Kardokkal

TATAY DEZSŐ
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés a Hadiszalagon a Kardokkal

↓ Magyar bombázógépek a Don vidéke fölött. A magyar és német hadijelentések ismét kiemelték repülőink sikeres vállalkozásait

Az őrjárat irányt változtat; errefelé nincs semmi említésre méltó

PORSZÁSZ VILMOS
hadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés a Hadiszalagon

KÖRMÖCZI LAJOS
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés a Hadiszalagon a Kardokkal

ZOLTÁN
zászlós, Mag... Vitézségi Érem, Bronz ...ójelag

FEHÉRVÁRY LÁSZLÓ
hdp. őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

SZABÓ JÓZSEF
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem II. oszt. Német Vaskereszt

FONYÓDI FERENC
őrvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

MONOSTORI FERENC
honvéd, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

BENE IMRE
honvéd, Magyar Bronz Érdeméremmel a Hadiszalagon

ÚJ TENGERALATTJÁRÓ SZÁLLÁSOK

A Narviktól a spanyol határig húzódó, német kézen lévő tengerpart partvédelmének legfontosabb kiegészítő részei az erődítések láncolatán kívül azok a sziklábavájt, méteres betonfalazatú, földalatti tengeralattjáró támaszpontok, amelyekben az Atlanti-óceánon vadászó német tengeralattjárók portyázó-útjukról visszatérve, minden angol támadás ellen biztosított pihenőhelyet találnak. Itt javítják ki az esetleges hibákat, sérüléseket, itt látják el őket üzemanyaggal, élelemmel, — nincs az az angol bomba, amely ennek az óvóhelynek nyugalmát megzavarhatná! Az elmult esztendő során egész láncolata épült meg ezeknek a támaszpontoknak, — képeink egy ilyen újonnan elkészült tengeralattjáró-búvóhelyen készültek. **Az egyre növekvő számban elsüllyesztett angolszász hajók pusztulását nagyrészt ezek a biztos támpontok teszik lehetővé.**

Szakadatlan, megfeszített munka, helytállás mindenütt: ez a világraszóló német sikerek titka. A fegyveres haderő katonái a frontokon, a tudósok a tervezőasztalnál, a lakosság munkahelyein, — ki-ki ott, ahová a kötelessége állította legjobb tehetsége szerint veszi ki részét a küzdelemben. **Nincs megállás, nincs pihenés, mindennap új fegyver kovácsolódik, újabb részlete készül el a nagy védőműnek . . .**

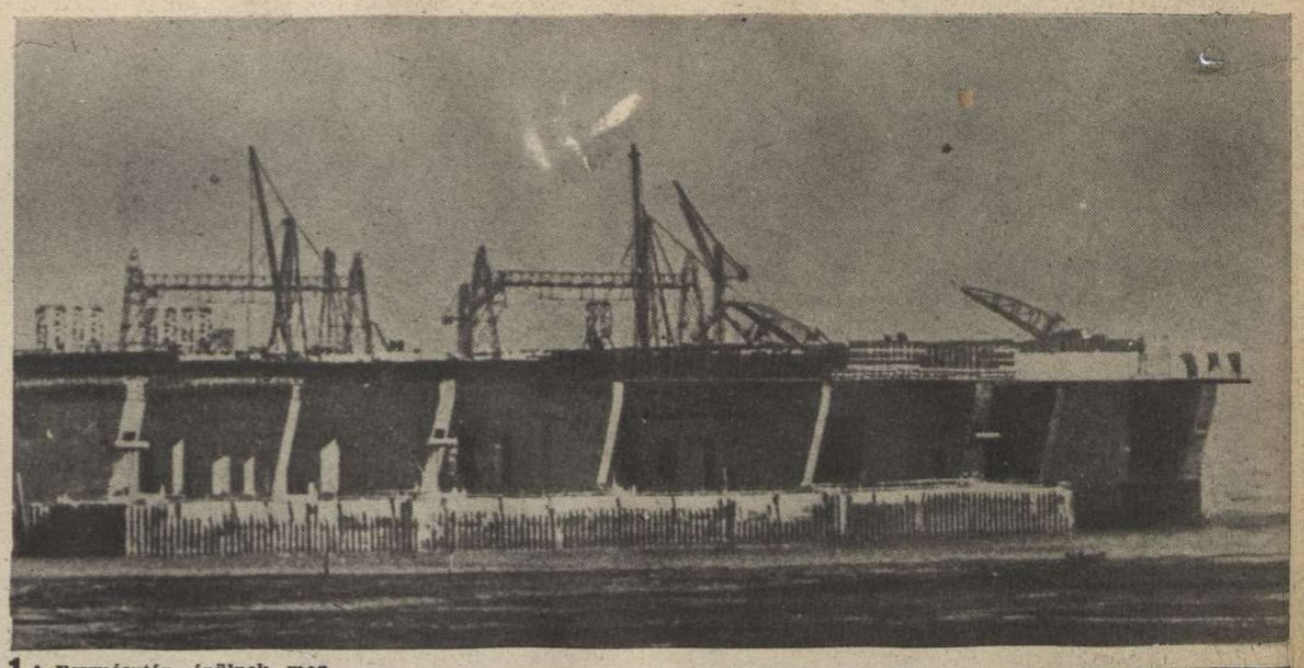

1. Egymásután épülnek meg a támaszpontok, — ezen a szakaszon is már csak az utolsó munkálatok maradtak hátra. Hosszú gát tartja vissza a tenger vizét a tengeralattjárók jövendő-beli otthonától. Mindent előkészítettek a zárótorlasz felrobbantására

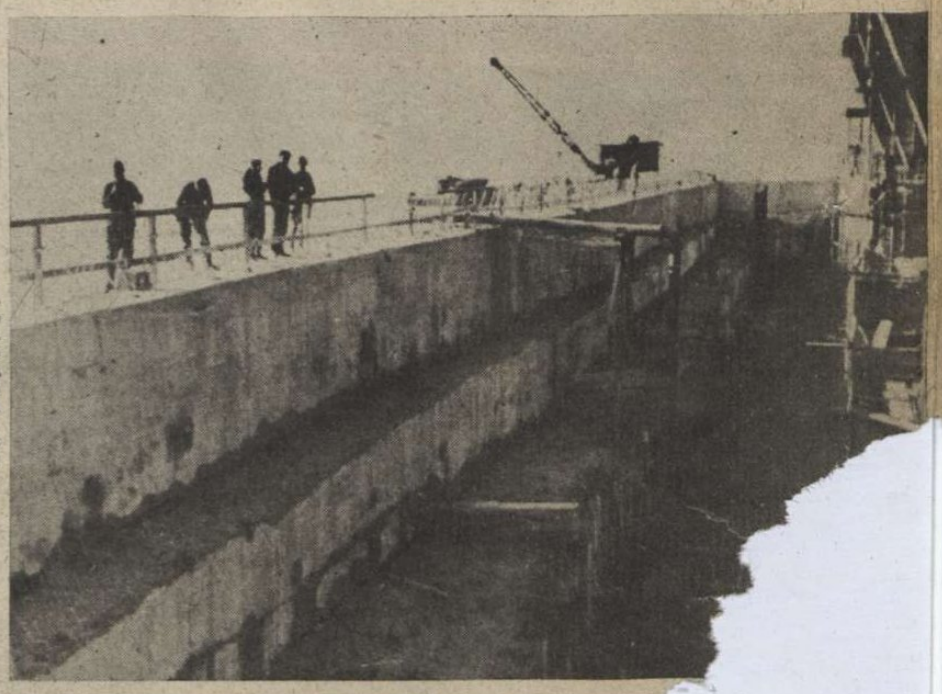

2. A világ földtanilag legrégibb és legkeményebb szikla-kőzetébe robbantották be a bunkert, a külső kiegészítő építményeket a korszerű technika legújabb és legjobb építőanyagaival erősítették meg. Vasbetont, acéllemezeket, különleges fémgerendákat használtak az építkezési munkálatoknál

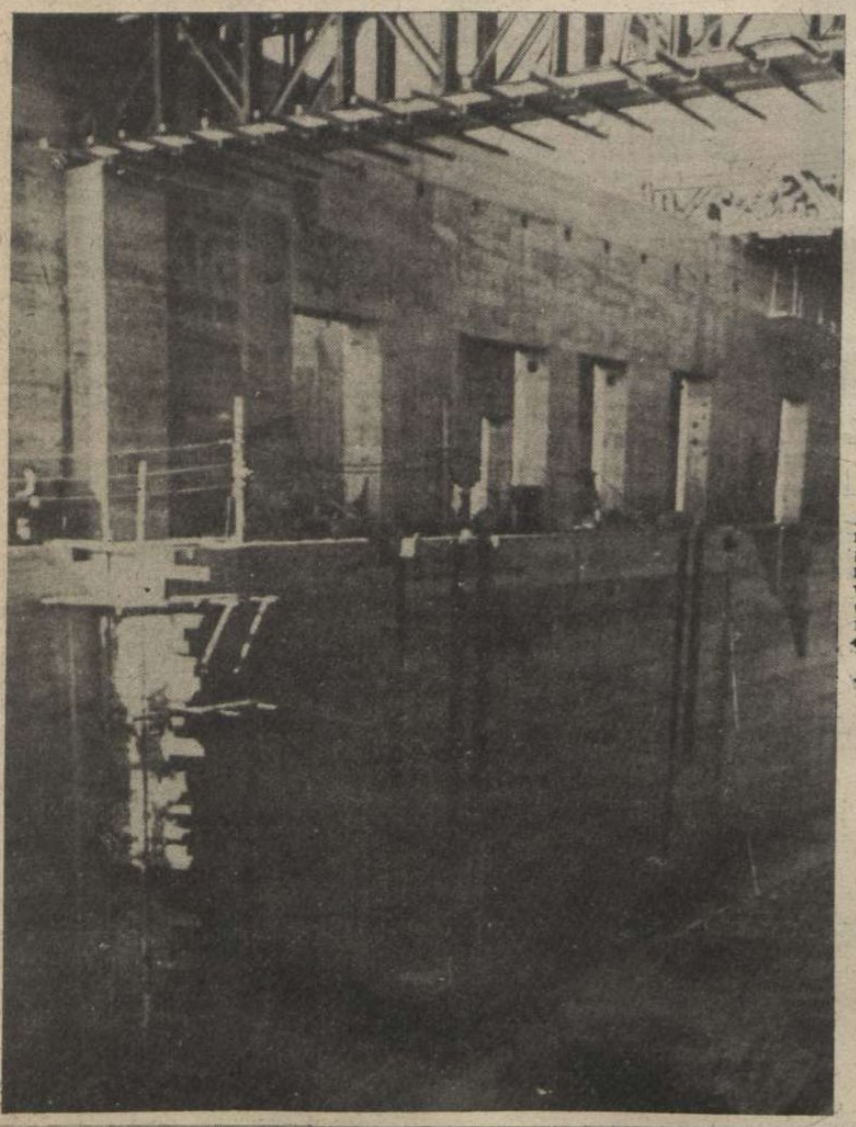

3. A gát felrobbantása előtt még egyszer, utoljára végigvizsgál a tervező szem mindent: nem maradt-e valami kis hiba, amit eddig nem vettek észre. Az elrekesztett részekben egy-egy tengeralattjáró kap majd szállást

5. . . . bezúdul a támaszpont belsejébe. Ismét egy pillérrel erősebb a német védelem: holnaptól kezdve egy szállással több várja a nehéz küzdelmekből győztesen megtérő derék tengerészeket!

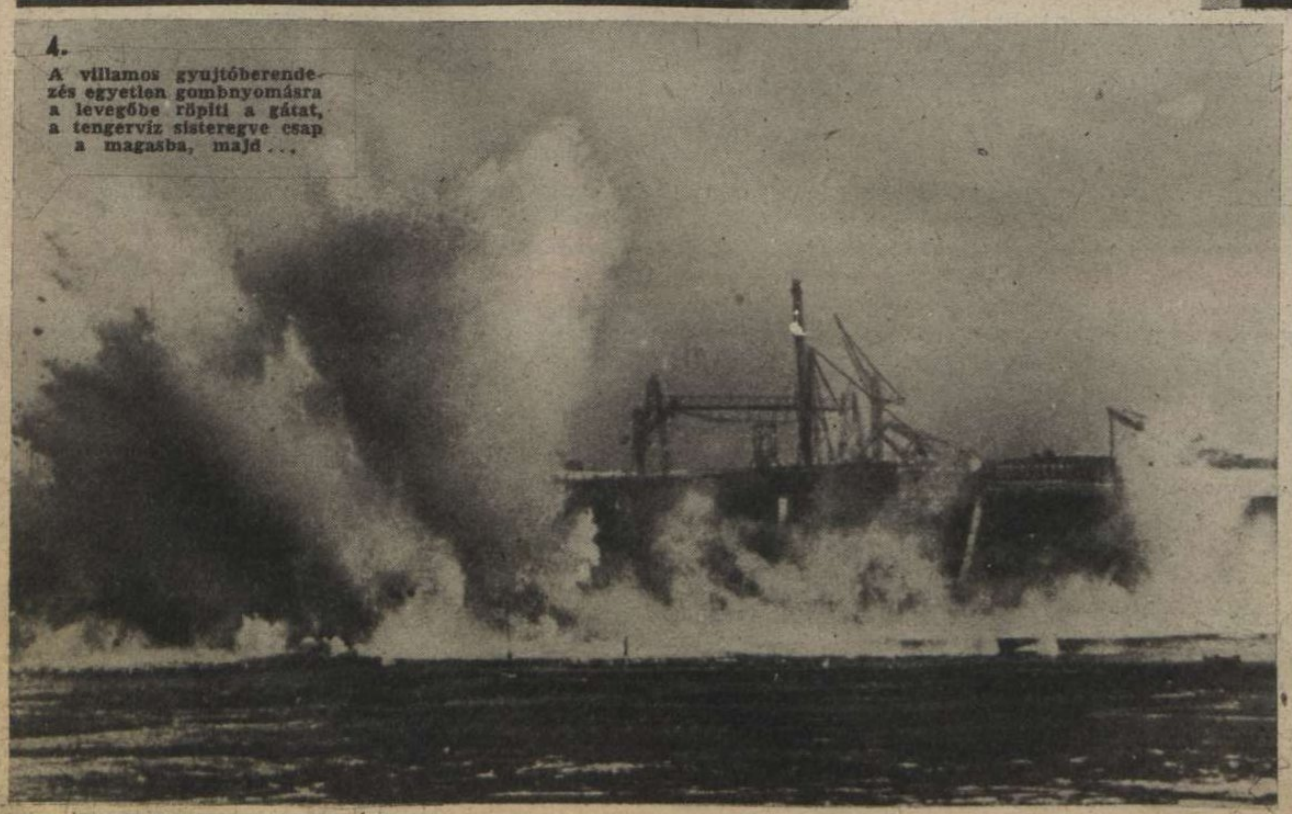

4. A villamos gyujtóberendezés egyetlen gombnyomásra a levegőbe röpíti a gátat, a tengervíz sisteregve csap a magasba, majd . . .

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(19.)

Brandstein Juda már régen készült ide, hogy beszéljen Nussbaum Izsóval, az igazgatóval, aki Groszmann Oziásnak valami távoli rokona volt. Hallotta, hogy Gyéressy Adám onnan szokott pénzt szerezni, ha megszorul és néha tíz-húszezer koronával is adósa a banknak. Nem felejtette el az ostorcsapást, amelynek piros csíkját sokáig arcán viselte s ma is látni még halvány, fehér hegedésének nyomát sötét bőrén. A bosszú csak aludt benne, várt az alkalomra, a napra, amikor egész erejével munkálkodhat rajta s gyűlöletét kiöntheti rá, mint eleven szenet.

A szutykos kis bolthelyiségben, amelyet egyetlen poros ablak világított meg, düledező lábú íróasztal mellett a bank könyvelője ült, karján fényes klott védővel, homlokára tolt pápaszemmel, amelynek egyik szára helyén zsiros madzag veszett el a borzas, ősz hajban. Ócska, porlepett papírok szaga keveredett el a szobában a kihült bagó keserű emlékével, mert a könyvelő egész nap pipázott. Ott hevertek mellette a hosszúszárú, össze-vissza égett csibukok, kupakos pipák, s hol egyiket tömte meg, hol a másik került kövér, szőrös kezébe, hogy megmarkolja, mint egy buzogány nyelét.

Néhány roskadt szék s egy fenyőfakorlát egészíki a berendezést, de nem is kellett ide más. Az és Váltóbank ügyfelei nem voltak kényesek, a bizonytalan székeket, meg a fogatlan egyforma jó szívvel, számukra egyedül az hogy megkapják Nussbaum igazgató úr, amit akartak. Az intézet ügyfelei közt rutének, akik kis házukra, vagy sovány vörögtek kölcsönt, de akadtak előkelő megszorultak pár ezer koronáz a szutykos kimérése kezük ügyébe úrnál nem voltak különös formasántosan tudta: ki milyen összegre jó a telekkönyvi bekebelezéssel se. bb kamatot számított a szokásostották neki s ha valakinek nem

m vagyok egy ócskás, aki a vebehúzza az utcáról. Az én porref gyártja, az elkel, bármikor. ja, tessék egy olcsóbb üzletet ke-

ó úr filozófus volt és alapjáa pénzt. Ismerte igazi értékét, ahogy mondani szokta bizalmas tt rá". Persze, csak elméletben, tkezetesen, hogy ráérő idejében, ol a kopott külsejű pénzszekrény ózkodott, Marx és Engels műveit talista felfogást vallott.
úr? — nyitotta ki a nyikorgó ajtót

ezett a csibuk füstje mögül és lső termek felé bökött:

lesz vele, ne zavarjanak. sak el.

egkövesedett, vén fa-tinros könyvre, halk mormoana:

e homloka közepéig szaa vendéget.
tte ki karjait az asztal
szemeimmel!? Brandstein
Mi történt? Egy kis kontó
kell tán? Ad n az Örökkévaló minden nap
olyan jó adóst, mint maga. He?

— Nem viszek; hozok egy kis pénzt, — nevetett Juda.

— Hoz? Az se rossz. De nem látom a zsákot. Vagy odakint várakozik vele a tróger? He?

— Egyelőre nem készpénz.

— Ja? Az más... Hát akkor üljön le nálam. Ne oda! Az az adósok széke. Ide, mellém.

Az asztal széléhez rántott egy recsegő támlájú ülő alkalmatosságot.

— Hát hagyja hallani. Nagyon izgatott vagyok. Egy Brandstein az én boltomban?

— Bizalmas dologról akarok beszélni magával, Nussbaum bácsi.

— Tessék, tessék. Velem lehet bizalmasan beszélni. Én egy vertrauenswürdig ember vagyok. Tudja, mennyi titkot bíznak énrám az emberek? Ccccc!

Füle mellett összefogta jobb keze hüvelyk és mutatóújját, kicsit megrázogatta előre-hátra s közben szemével csippentett Juda felé. Bizalmasan áthajolt az asztalon, úgy folytatta:

— Na, hogy mondjak magának, zum beischpiel, valamit! Tudja maga, hogy a Simándy nagyságos úr készen van? He? Tizenötezer korona az adóssága. Tegnap... nem... vorgestern... igen, tegnapelőtt járt nálam. Így összetette a kezét, azt mondja, Nussbaum bácsi, ha Istent ismer, segítsen rajtam, megesznek az uzsorások. Ha nem ad pénzt, főbelőhetem magam, a családom semmit se tud. Mentsen meg, sagt er, adjon nekem legalább tizenhat ezret. Kártyán veszített. Na? Mit szól? Ilyeneket hall az ember. De én nem beszélek... Én egy vertrauenswürdig ember vagyok. Mint egy sír, ein Grab, ez a szoba. Amit én hallok, az bemegy a fülemen, de nem jön ki sehol. Na, szóval... hát mit is beszéltünk? Hogy bizalmas dolgot akar mondani nekem? Mondja csak, Brandstein Juda. Hagyja hallani...

Mosolyogva hallgatta a kis öreg fecsegését. Elnézte fürge kezeit, amelyek az asztal fölött úgy jártak, mint a motolla, sűrűn pislogó, vizes, fekete szemeit a szürke szemöldök bozontja alatt, szakállát, amelybe beleragadt a párna, vagy dunna apró pihéje.

— Hát akkor térjünk a tárgyra...

— Nagyon helyesen mondja, Brandstein Juda. Térjünk a tárgyra. Zeit ist Geld, ahogy Gamaliel rabbi tanította. Vagy nem tőle származik ez a mondás? Mindegy... Akárki találta ki, egy okos ember volt az is...

Mondja, Nussbaum bácsi, tartozik magának Gyéressy Ádám? Az a...

— Ne is folytassa, Brandstein Juda! Magának ördöge van. Tartozik. Nussbaum bácsinak mindenki adósa... Miért legyen egy kivétel éppen a méltósága? He? Nagyon büszke vagyok rá, ő a legelőkelőbb ügyfelem.

— Mennyivel?

— Was? Hogy mennyivel?

Félrehajtotta fejét és úgy nézett fel Judára, mint az öreg kakasok, ha az égre kémlelnek.

— Ez egy üzleti titok.

— Ugyan! Ne tréfáljon! Okom van rá, hogy kérdezem.

— Nekem mondja? Ha nem volna rá oka, nem jött volna ide hozzám és nem ülne itt mellettem... Hogy mennyivel? Hát lássa, milyen barátja vagyok én magának, megmondom. Nem szép tőlem, mert ez egy üzleti titok, de megmondom. Várjon egy kicsit... Fejből nem megy. Tudja, öregszem már. Régen fillérre tudtam minden adósom kontóját, de most már...! Hajaj... Vénül az ember és egy Dunkelkopf lesz belőle. Nnna...

Felállott és nyögve elvonszolta magát a pénzszekrényig, begörbült térdekkel, előre hajló háttal. Zörgött a kulcsokkal, szuszogott, motyogott, de végre mégis sikerült kitárnia a titkokat őrző ajtót. Egy ócska bőrtáskát vonszolt elő egy csomó papír alól, felnyitotta és váltókat markolt ki belőle. Majdnem orrával súrolta a bélyeges papírokat, olyan közelről nézte s közben számolt.

— Eintausendfünfhundert... Dreitausend... Fünftausendneunhundert... Nna... Az annyi mint, annyi mint... zusammen... Tizenháromezer... Iiiigen, — húzta a szót, — kereken annyi. Pünktlich... Mert én egy alapos ember vagyok. Én az egész üzletet egy perc alatt áttekintem. He?

Állott még néhány pillanatig, kezében a váltókkal s az ócska táskával a szoba sarkában, aztán hirtelen mozdulattal mindent elrakott. Becsapta a szekrény ajtaját, hogy megremegett bele a szoba fala.

— Nnna! Tessék! Egy ilyen bolond vén embert, mint én vagyok... Kibeszélek itt mindenfélét, ahelyett, hogy hallgatnék, wie ein Grab... Most már jobb magának? He?

— Jól van, Nussbaum bácsi. Most hallgasson ide...

— Várjon! még valamit mondok! Több pénzt nem adok neki... Nálam kész! Passz! Nincs több hitel. Ennyire jó volt, de egy fillért se többet.

— Éppen erről akarok beszélni magával. Adjon a Gyéressy méltóságos úrnak annyit, amennyit kér. Ha tízezret, hát tízezret.

— Tízezret? Zentausend? Waaaas? Megőrült? Mit akar maga éntőlem? Tönkre akar tenni? Rá akar beszélni, hogy egy csődbe kerüljek az én tisztes, régi bankommal? Mii? Adjon neki maga, ha olyan nagyon szíven viseli a dolgát. Hitelezzen! Nyisson neki kontót!

Egészen kikelt magából, verte az asztalt, rekedt, öreg hangja visított, hörgött, még lábával is toporzékolt. Arca vörös volt, homlokán apró, fehér foltok sápadtak ki.

A könyvelő riadtan nyitotta rájuk az ajtót.

— Mi az, Nussbaum úr?

— Takarodj! Takarodj ki...! — fordult feléje üvöltve s mint haragos kherub, tiltón mutatta ujjával az ajtót. — Mit hallgatózol? He? Mit zavarsz bennünket, mikor üzletről tárgyalok? Mars... mars ki!

Lihegett, megtörölte homlokát, aztán csendesen mondta:

— Látja, Brandstein Juda, micsoda ember ez? Egy kíváncsi asszony... Nicht war? He? — s dögcögve nevetett. — De megijesztettem. Ez nem hallgatódzik egy darabig... Keményen kell bánni az

alkalmazottakkal, Brandstein Juda, tanulja meg. Maga még fiatalember, nem tudhatja... Szemtelenek. Nnna. Hát hol is hagytuk abba? Ja, igen... Azt mondja, hogy adjak kölcsön a Gyéressy méltóságának, ha pénz kell neki? Miért mondja ezt nekem? Rokona tán magának, hogy nálam protezsálja? He?

— Ne vicceljünk, Nussbaum bácsi!

— Én is azt mondom. Az egy vicc, amit maga nekem ajánl. Hogy én adjak pénzt valakinek, akiről tudom, hogy nem egy steinreich ember... Akire a Nussbaum azt mondja: rossz adósnak, azt már úgy veheti, mintha a — wie heisst der Arzt? — ja dakter... egy dakter megállapítja, hogy halálos beteg. A Nussbaum bácsi mindenkiről tud mindent... Azért, mert egy öreg ember?

— No, jó. Nem hagy kibeszélni.

— Nem? Én nem hagyom? Folyton biztatom, hogy mondja! A kíváncsiság öl meg, úgy szeretném hallani.

— Szóval adjon pénzt a Gyéressy méltóságos úrnak, ha kér... Várjon! Ne szóljon közbe! Ha tízezer korona kell, tízezret.

— Sssssz... Zentausend...

— Hallgasson! Igenis tízezret!

— Mein Gott! Maga engem hipnotizálni akar! Brandstein Juda, az Isten szerelméért! Mit akar tőlem? Egy szuggerátor maga? Én még ilyet nem is hallottam.

— Szóval adjon neki akár tízezer koronát is, váltóra s én azt a váltót átveszem. Leszámítolom magának. A régieket is, mind. Na!

— Wie? Hogy? Mit beszél?

— Minden váltóját, amin a Gyéressy aláírása van, leszámítolom. Nem vonok le egy fillér kamatot se. Na?

— Mondja, Brandstein Juda, kérdezhetek valamit?

— Tessék.

— Hol van magának ebben az üzlet?

— Sehol.

— Hm...

Ujjaira támasztotta állát, tünődött, fejét ingatta, beletúrt a szakállába, dallamosan hümmögött, újra és újra, aztán felvetette szemét:

— Én is úgy látom, hogy sehol. De akkor én mondok valamit... Maga Brandstein Juda jól teszi, ha megvizsgáltatja magát orvossal. Egy tanárral. Mert a maga fejével valami van... Valami nagy baj. Nézze! A Gyéressy méltósága birtoka egy szép birtok. És az a kastély?! Cccc... Én voltam benne egyszer. Csupa parkett, meg szőnyeg, meg drága bútor. És a föld is, nem mondom... De azon már teher van. Bekebelezve. A telekkönyvben.

— Tudom. Láttam a teherlapját.

— És mégis pénzt akar ebbe az emberbe belefektetni? Maga tisztára bolond, Brandstein Juda.

— Higyje maga azt, hogy én bolond vagyok. De tegye meg, amit kérek. Adjon Gyéressy méltóságos úrnak, ha kell, tízezer koronát.

Nussbaum tehetetlenül vállat vont, mint aki azt akarja mondani: ha vesztedbe rohansz, nekem semmi közöm hozzá.

— Jó. Nyitok magának egy folyószámlát, arra befizet tízezret és én kölcsön adom. Nem lehetne mindjárt most a többit leszámítolni?

— Szó sincs róla. Csak ha megkapta a tízezret is.

Nussbaum feje megint meghimbálózott vékony, ráncos nyakán.

— Nem értem. Becsületszavamra, nem értem. Nézze, én magát eddig jó üzletembernek tartottam. Mi ütött magába? Ki akarja dobni az ablakon azt a pénzt?

— Lehet, hogy kidobom, Nussbaum bácsi. De megéri. Nekem megéri. Százezer koronát is megér...

— Várjon csak... Huszonhárom, meg... hm... hm... Hát nem sokkal kevesebb. Mondjuk ötven. S a birtok a kastéllyal együtt megér negyvenet.

Összecsücsörítette száját, végigsimított szakállán és ravaszul kacsintott.

— Én már kezdem érteni magát! Brandstein Juda, maga meg akarja szerezni a Gyéressy birtokot! He? Naaaa?

Megfenyegette vékony, horgas ujjával, amely befelé hajolt, akár a ragadozó madarak karma. Nem is tudta egészen kinyújtani, félig s óvatosan hajolt a tenyér fölé, mintha őrködnék: nehogy kihullhasson belőle valami. Felállt, sebesen végigszaladt a szobán, kétszer-háromszor.

Hallgattak. Juda arra gondolt: végre megmarkolja a nyakát annak, akit a világ minden teremtménye közt a legjobban gyűlölt. Nem, ez a vén ember nem áll útjába. Biztosan megkapja tőle a váltókat, az a pár percent vonzza az üzlet felé, akár a mágnes. Elvégre nincs is a dologban semmi, minden bank forgathatja az adósa váltóit, ha akarja, s kinek van köze hozzá, hogy Gyéressy Ádám aláírása Brandstein Juda kezébe kerül s majd a lejáratkor ő mutatja be: adós fizess!

— Micsoda ganef! Földesúr akar lenni... Tudja, hogy nem is rossz gondolat? Egy ilyen tüchtig fiatalember... hm... Csak vigyázzon! Multkor hallottam egy történetet, nehogy úgy járjon maga is, ha birtokos lesz. Itt Beregben földet vett bizonyos Silberspitz Mendel. Ugyan most már Sebesnek hívják, ki is keresztelkedett. No, szóval egy majorba ment a hintójával és megszólított egy kanászt. Beszélgettek és a Silberspitz azt kérdi tőle: mondja csak barátom, szeretne maga úriember lenni? Mit gondol, mit válaszolt neki az a paraszt? Na? He? Ne is találgassa! Ha száz évig él, akkor se jönne rá... Azt mondja a gazdájának, aki a hintóban ült, a parádéskocsis mögött, hogy azt mondja: hát a nagyságos úr szeretne-e? Na? Was sagen sie dazu? Mi? Micsoda egy szemtelen pásztor... Hát azért... Maga is úgy ne járjon!

— Ne féltsen engem, Nussbaum bácsi... Szóval rendben van a dolog? Maga ad még tízezret Gyéressy méltóságos úrnak, ha kell.

— Kell? Mi az, hogy kell? Lehet, még ezen a héten meglátogat. Annak mindig kell a pénz.

— Csak egy kikötésem van: nem szabad neki megtudni, hogy a kölcsönt én finanszírozom és a váltókat átveszem.

— Kitől tudná meg? Tőlem tán? Hát egy vénaszszony vagyok én, Brandstein Juda? Ne sértegessen engem! A dolog rendben van, maga a váltókat leszámítolja nekem, de kamatot nem von le, egy percentet se. Kifizeti a névértéket. Wie?

— Ahogy mondtam.

— Hát akkor jó.

Hátradőlt a széken s a levegőbe nézett. Most már komoly volt, majdnem elmélázó. S egyszerre Juda felé fordult, feléje dobva a kérdést, mint egy dárdát:

— Nézze! Én nem vagyok egy rossz embere magának. Mondja meg, mit akar evvel az üzlettel? Ráfizet, egész biztosan ráfizet. Én nem akarok keresni magán, Brandstein Juda. Maga is egy zsidóember, én is az vagyok, minek bántsuk egymást? Visszavonom az ajánlatot. Nem volt szép tőlem, hogy belementem, mert tudom, ez magának csak nagy veszteség lesz. Azok a váltók, — a szekrény felé intett fejével, — nem valami jó papírok. Én reszketek a pénzemért, de mit csináljak? Muszáj volt adnom... Egy Nussbaumnak mindig muszáj adnia. Ha egyszer azt mondhatnám, hogy nem...! Ó... Örökkévaló! De nem tehetem. Mert miből éljek akkor? A ruténekből? Ezek fizetnek, mint a katonatiszt, míg van miből. Ha egynek megtagadnám a pénzt, ellenem bőszítené a többit. Smucig zsidó... szemtelen zsidó... ilyen zsidó, olyan zsidó... végem lenne, Brandstein Juda. Megbuknék. Így reszkethetek a pénzemért, de egy napon úgyis tönkremegyek. Valamelyik egy vagyonnal adósom marad örökre és hiába dolgoztam egy életen keresztül. Koldus leszek... Ááá...

Keservesen sóhajtott s mellére bukott a feje.

Így van ez, higyje el. De én magának nem akarok rosszat. Nem akarom, hogy maga is kezdjen szaladni a pénze után, mint a kártyás, aki elveszít tíz koronát és mikor vissza akarja nyerni, a kabátját is levettetik vele. Egy rossz üzlet ez, én mondom, az öreg Nussbaum...

Szóljon? Megmagyarázza, hogy mit akar? Kiteregesse legtitkosabb gondolatait, itt, ebben a szutykos kis szobában, egy fecsegő vénember előtt?

A nap ferdén sütött be a poros ablakon, a halvány fénykéve éppen az öreg fejére hullott, megvilágítva tar homlokát, táskás, könnyező szemét, szakálla fehéren-feketén elkeveredő szálait.

Hirtelen kitört belőle a szó, mintha apja előtt állna s egyszerre akarná elpanaszolni az évek ijedelmeit, a borzasztó szorongásokat egy idegen világban, a titkos sérelmeket, a láthatatlan ütéseket, amelyek nem fájtak tán kevésbbé, mint az az ostorcsapás, ott, apósa házának ebédlőjében egy nagyúr, egy idegen kezétől.

— Hallgasson ide...

Nussbaum meghökkent az arctól, amely rámeredt. Mint a kő, olyan volt Brandstein arcrázata, olyan szürke és kemény, de ebben a keménységbe a gyűlölet torz vonásokat vésett, ördögieket.

A hang rekedt volt, a szavak elátkot mondanának, nem is idegen idióma zord igéivel. Éneklőhangsúly, billegő felsőtesttel beszélt.

— Folytatjuk. —

. U. É. K. = (BERNÁT ÚJ ÉVI KÍVÁNSÁGA.)

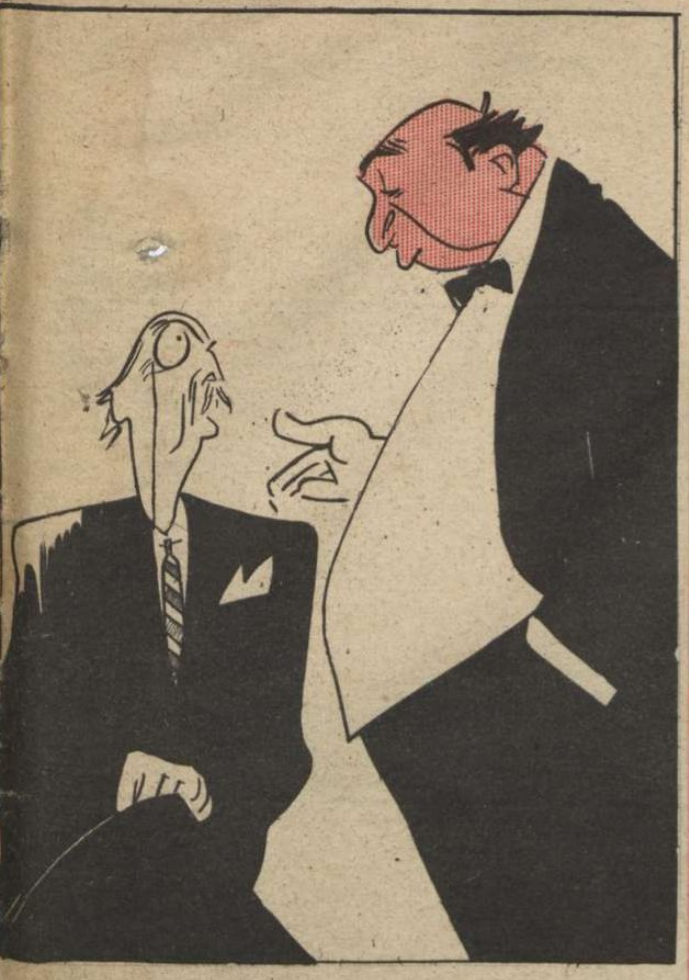

Bernát: — *Aladárkám, ha az új üzleti évben is annyi szakértelmet árulsz el, mint az idén, akkor meg leszek eled elégedve!*

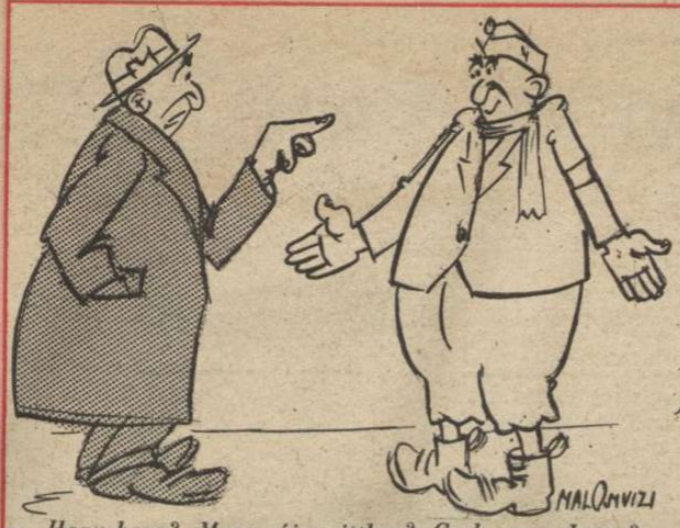

— *Hogy-hogy? Maga újra itthon? Csak nem beteg?*
— *Tudja, én mindég olyan Tüchtig-krank vagyok.*

— *Tudod vezérigazgató uram, az ember úgy elszokott 6000 év alatt ettől a fizikai munkától!...*

MEMENTÓ MORIC.

— *Minden rendben lenne, csak ezek a délutánok olyan kellemetlenek!*
— *Na de miért?*
— *Na hallja, ilyenkor hozták az Abazziában a jó feketét!...*

— «*Mi az, Mari, maga katonát szeret?*»
— «*Igen, de az én Imrém igen békés lélek; majd meglátja a naccsága, millen keveset pusztított!*

HALLJA, KARPASZOMÁNYOS!

Ha az utcán megy, rendesen lépjen ki, és ha találkozik egy őrvezetővel, úgy tisztelegjen neki, mint Morituri szalutált a Cézárnak!!!

A GYÁRIPAR CSODÁJA...

avagy hogyan termelik Amerikában futószalagon a katonatiszteket.

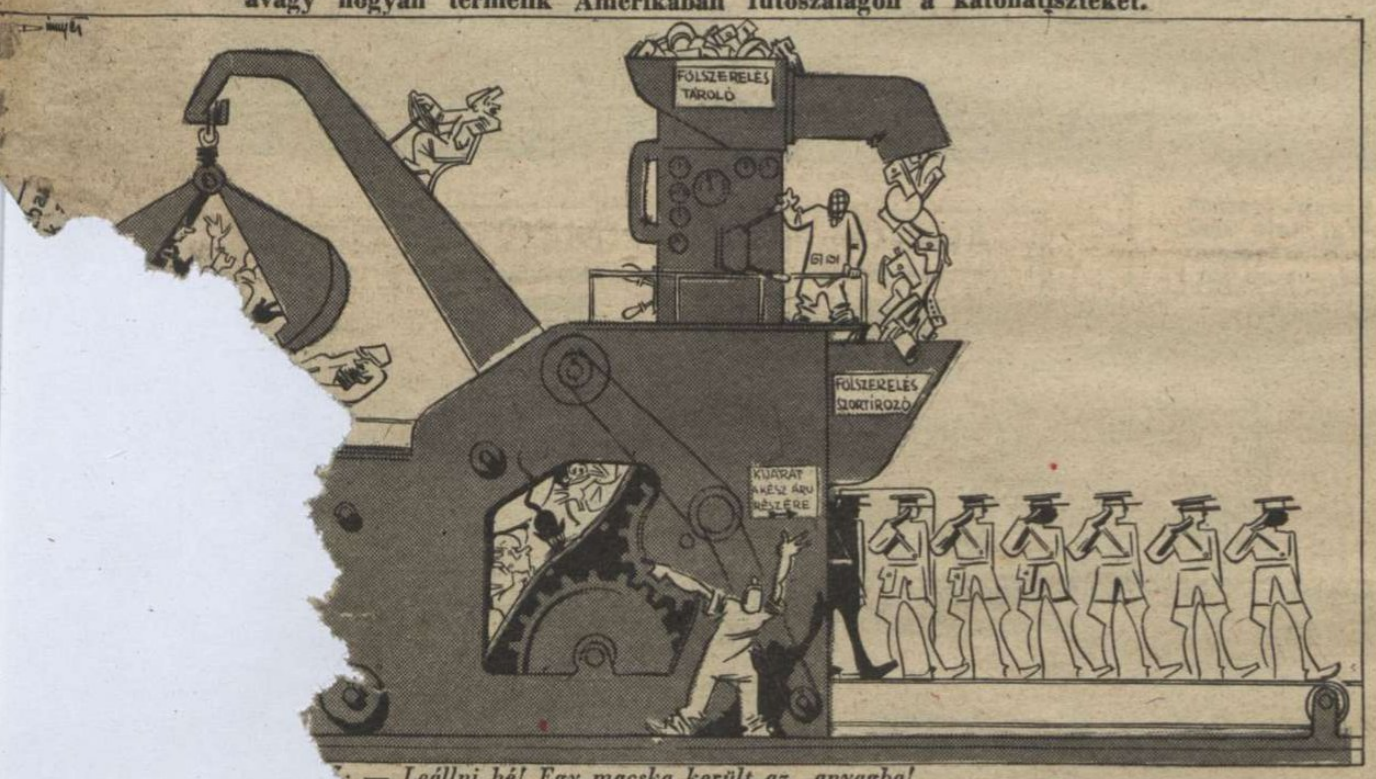

...: — Leállni hé! Egy macska került az anyagba!
...ndja már! A múltkor egy öszvér volt közte és még sem álltunk le!...

(Az Egyesült Államokban kéthetes tanfolyamon képeznek ki katonaorvosokat.)

— *Ezredorvos úrnak alázatosan jelentem, egy szálka ment a ...ába.*

— *Hm... hm!... Levágni a lábát, felküldeni New-Yorkba szálka eltávolítása végett!...*

ÖREG ZSIDÓ — NEM VÉN ZSIDÓ!

(Tízhónapi fegyházra ítéltek fajgyalázásért egy 68 éves zsidót...)

— *De, bíró úr! Hát tehetek én arról, hogy nem tudott nekem ellentállni?...*

Őrmester: *A zubbony akkor jó, ha a legalsó gomb a köldök fölött van!*
Ujonc: *Nekem alatta van, Őrmester úr!*
Őrmester: *Akkor maga torzszülött, de a zubbony jó! Érti?!*

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

TOKYO NR4 150900U 5. 4 208 HEINR. OETTINGER MILI-
RICHSTRASSE 203 BERLIN

JAPÁN BOMBÁZÓGÉPEK csatája a Csendes-óceánon. Egy amerikai hajó sűrű, fekete füsttel ég s a japán repülők új célpontot keresnek bombáik számára... *(Eredeti rádiókép Tokióból.)*

ANGOL HADIFOGLYOK útban egy tuniszi fogolytábor felé... nem várt ellentállással amerikai és angol csapatok s most nagy erőcsoportosítás folyik — a né...

A lapot küldi:

.....

Cím: .....

.....

Tábori posta szám: .....